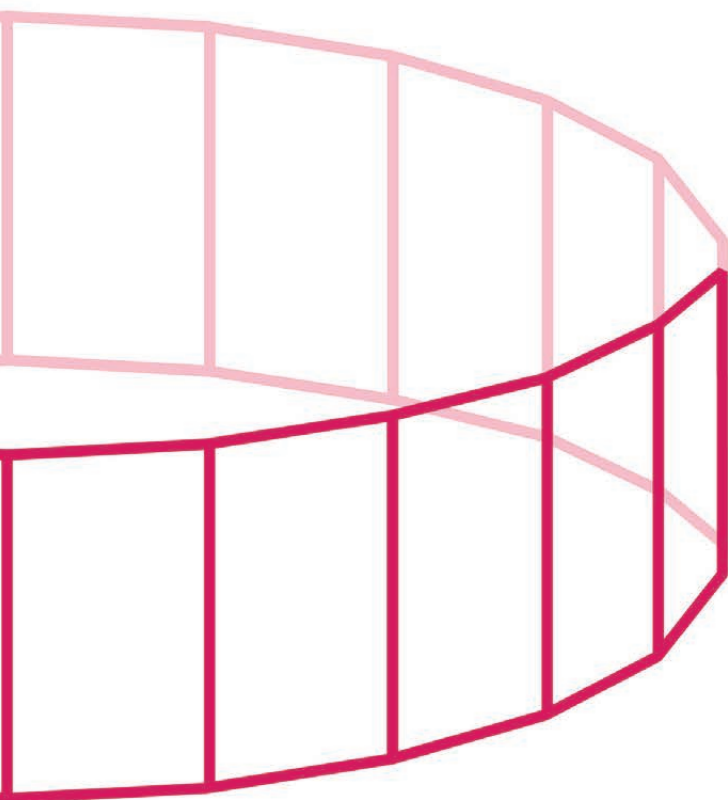

49.
REVIJA
HRVATSKOG
FILMSKOG
STVARALAŠTVA

VRBOVEC
2017.

S

PRIREĐIVAČKI ODBOR	3
PRVI GLASNIK PROLJEĆA	4
DOBRODOŠLI U VRBOVEC	6
ŠTO (NE)ZNATE O VRBOVCU?	8
PARTNER PRIREĐIVAČ - AVIS RARA STUDIO	10
PARTNER U ORGANIZACIJI - PUČKO OTVORENO UČILIŠTE VRBOVEC	12
FILMSKO STVARALAŠTVO U VRBOVEČKIM ŠKOLAMA	13
KINO U VRBOVCU 1961. – 2005.	14
VRBOVEC NA FILMU	16
VRBOVEC I FILM SE VEĆ DUGO VOLE	17
LEONA PARAMINSKI	18
NAGRADA PUBLIKE - JOSIP VELEBIT	20
OCJENJIVAČKI SUD	22
REVIJSKI PROGRAM	26
RASPORED PROJEKCIJA	28
FILMOVI U KONKURENCIJI	30
VIKEND UDRUGA	48
UNICA	50
POP RATNI PROGRAM	52
NIKAD ZAVRŠENA PRIČA	54
POPIS PRIJAVLJENIH	60
ADRESAR	64
STATISTIKA	66
ZAHVALE	70
IMPRESSUM	73

PRIREĐIVAČI:

Hrvatski filmski savez
Avis Rara Studio

PARTNER U ORGANIZACIJI:

Pučko otvoreno učilište Vrbovec

PRIREĐIVAČKI ODBOR:

Andelko Barišić, Avis Rara Studio
Augustin Koprić, Avis Rara Studio
Biserka Jakšić Simić, Avis Rara Studio
Damir Lončarić, Avis Rara Studio
Donat Radas, Avis Rara Studio
Duško Popović, vanjski suradnik Hrvatskog filmskog saveza
Franjo Simić, Avis Rara Studio
Hrvoje Selec, Filmsko-kreativni studio VANIMA
Irena Habeš Koprić, Avis Rara Studio
Iva Harandi, Hrvatski filmski savez
Ivan Kolar, Avis Rara Studio
Ivan Koprić, Avis Rara Studio
Ivona Pavičić, Avis Rara Studio
Josip Kolarić, Avis Rara Studio
Marija Ratković Vidaković, Hrvatski filmski savez
Mirjana Ivanušić, Pučko otvoreno učilište Vrbovec
Mislav Vinković, Hrvatski filmski savez
Natalija Koprić, Avis Rara Studio
Sanja Prijatelj, Pučko otvoreno učilište Vrbovec
Sara Čučić, vanjska suradnica Hrvatskog filmskog saveza
Vera Robić-Škarica, Hrvatski filmski savez
Verena Jakuš, Avis Rara Studio
Zvonimir Čurić, Avis Rara Studio

PRVI GLASNIK PROLJEĆA

Film je od svojih početaka težio pomicanju granica ljudskog iskustva. Isto su nastojala i prva djela antičke drame. Radilo se o osvajanju prostora slobode. Antičke priče činile su to kroz likove tragičnih heroja, osobitih ljudi koji su se izdizali iznad većine, polubogova koji su htjeli ostvariti ono što je smatrano – i bilo je – izvan ljudskih mogućnosti. Oni u tome nisu uspijevali. Klasični narativni film preuzeo je te likove. No, za razliku od klasičnih tragedija, on nas uči da heroji mogu dohvatiti taj neosvojeni prostor. U tom je duhu nastao foršpan ovogodišnje Revije.

Kulturološki, Vrbovec je uspavani grad, arhetipski primjerak naše suvremene europske stvarnosti. Isto silivo koje ga definira nalazimo i u betonu stambenih nebodera koji nas dižu u visinu da bismo na njoj spavali. Razmišljajući kako bi Revija mogla oživjeti Vrbovec, rodila se ideja da čitavo događanje, cijeli ovaj predivan vikend koji je pred nama, bude jedinstven, cjelovito osmišljen umjetnički čin. Vikend ćete provesti u gradiću čija prava ljepota i bogatstvo, nešto što u ovome trenutku doista može ponuditi svijetu, ne leži u njegovoj povijesnoj, kulturnoj ili arhitektonskoj baštini, već u ušćuvanoj, mahom netaknutoj prirodnoj ljepoti. Rodila se, dakle, ideja da čitavo događanje 49. Revije hrvatskog filmskog stvaralaštva bude happening u kojemu će sudjelovati svi posjetitelji Revije i svi stanovnici grada. A želimo li ostvariti jedan iole umjetnički čin, mi moramo iskreno, beskompromisno i hrabro poći od naše objektivne stvarnosti, od činjenice da je Vrbovec pomalo besadržajan i pust.

Nad panoramom Vrbovca izdiže se vodotoranj. Suvremeno europski, lijep i siv kao i njegov grad, monumentalni primjerak moderne arhitekture. I nešto je vrlo privlačno u tom tornju od betona, nešto vrlo svjetski u njegovoj istovjetnosti s našom europskom stvarnošću stambenih zgrada i autocesta. Pored vodotornja, izgrađenog krajem 1970-ih, dvije su građevine karakteristične za Vrbovec: Kula Petra Zrinskog iz 16. st. i Mauzolej obitelji de Piennes arhitekta Viktora Kovačića nastao tri stoljeća kasnije. Samo je po sebi znakovito da je ova posljednja simbol smrti; indikativno je, međutim, da je Kula, centralni motiv vrbovečkog grba i izraz jednog prošlog vremena, još uvijek živopisnija od vodotornja, izraza sadašnjosti. U Vrbovcu, dakle, postoje tri karakteristične građevine i sve su beživotne, dvije jer pripadaju povijesti, a jedna jer odražava nas.

Upitate li Vrbovčane čemu vodotoranj služi, neki vam neće znati reći. Drugi će vam pak odgovoriti da je njegova funkcija biti stativom za telekomunikacijske i radijske antene. Ako nas te antene zrače, vodotoranj nas polako ubija. No, što ako imamo priliku to promijeniti i učiniti da nas oživi? On, naime, još uvijek ispunjava i onu svrhu zbog koje je uopće i napravljen. Stvarajući pritisak u vodovodnoj mreži, omogućava da budemo dobro opskrbljeni vodom. On nas zapravo održava na životu, samo što smo to zaboravili...

Što ako se podsjetimo da nismo mrtvi i da to nije ni ovaj grad?

Junaci foršpana nisu slučajno djeca. Djeca su novi život svakog mjesta, njegova svježina, buntovna energija koja teži promjeni. Prisjetimo li se one stare da na mladima svijet ostaje, tko je pogodniji nositelj takvog umjetničkog čina od djece, iskrene i neiskvarene? A ona u foršpanu žele sivi vodotoranj, tog naizgled nehumanog, strašnog diva što se nadvio nad njima, obojiti blagom ružičastom bojom. Simbol je to novoga početka čitavom gradu, pružanja ljubavi i podrške koja mu toliko treba.

Kako bismo mu to pružili i svi mi koji smo se okupili na Reviji, na ceremoniji otvorenja svjedočit ćemo prvom paljenju svjetala koja će u noći s petka na subotu i subote na nedjelju, za vrijeme trajanja Revije, osvjetljavati kupolu vodotornja ružičastim i crvenim svjetlom, baš kao što su je u foršpanu djeca osvijetlila filmskom projekcijom. Iz vodotornja će tako svake noći isijavati blaga svjetlost u bojama ovogodišnje Revije, koje će se na njemu izmjenjivati. Bit će to neka vrsta instalacije, minimalističke, čiste, reducirane i elementarne, koja će oživjeti toranj i grad koji predstavlja, a sam vodotoranj proglasit ćemo na otvorenju Revije tornjem filmske umjetnosti u Vrbovcu.

Ali što će od toga ostati, upitat će netko. Koja je svrha osvjetljenja, kakva je daljnja materijalna korist, ili barem, kako će toranj ostati obilježen nakon što mu nadjenemo novo ime? Pa, zapravo neće. Niti treba. Osvjetljenje vodotornja bit će samo točka na i, poput simboličkog čina krštenja, samo mali simbol na licu načinjen brzim pokretima koji završe prije no što su počeli... Ipak, možemo li reći da nisu značili ništa? Osvjetljenje vodotornja simbolički je i, bez daljnjeg,

ritualni čin obilježavanja novog početka, nove ere u životu Vrbovca. A ritualno i mitsko bliže je filmu nego se na prvi pogled može činiti, jer film je nastao od teatra, a teatar upravo od rituala starih religija i kultura. Zato je jedna filmska manifestacija savršeno simbolična prigoda da se jednoj zajednici i sredini kao što je vrbovečka udahne novi život, onaj koji dosad u punini još nije imala, ali koji u sebi već dugo tiho gaji, koji poput mladog pupoljka čeka prolistati u proljeće.

Ne, nema izravne materijalne koristi, no ono što će Vrbovcu nakon Revije doista ostati, ona vidljiva svrhovitost koja je još ostala neodgovoreno pitanje, jest da u njemu zaživi novi, bogatiji, zreliji kulturni život za koji je Vrbovec sada spreman. TO će biti prava ostavština ovoga događanja, koje će kao prvo veliko kulturno zbivanje nakon dugo, dugo vremena biti prvi proboj kojim će u Vrbovcu napokon zaživjeti kultura. Ili je to barem naše djetinjasto, ali iskreno nastojanje za promjenom nabolje. No, ako se vrbovečko proljeće ne dogodi sada, kada će? A jednom, kad se napokon dogodi, Revija će ostati upamćena kao njegov glasnik, a osvijetljeni vodotoranj njegov prvi procvati cvijet.

Augustin Koprić

DOBRODOŠLI U VRBOVEC!

Ako Vas put nanese u Vrbovec s jugozapada ili jugoistoka, na uzvisini od nekih 150 metara nad morem, između zelenila i obiteljskih kuća ugledat ćete nešto vrbovečke povijesti – znamenitu kulu, crkveni zvonik ili dvorac – već prema tome odakle dolazite. Dolazeći s istočne strane vidjet ćete kako se nad nizom kuća uzdižu upečatljivi sivi vodotoranj na jednoj i crkveni zvonik na drugoj strani. Spisi grad prvi puta spominju 1244. godine, u doba ugarsko-hrvatskoga kralja Bele IV.

Gradić je rastao i razvijao se pod raznim gospodarima, od kojih su najpoznatiji bili grofovi Celjski, herceg Ivan Korvin, ban Ivan Karlović te obitelji Zrinski i Patačić. Zasiurno znamo da je 1556. već postojala drvena utvrda, izgrađena zbog osmanske opasnosti. U drugoj polovini 16. stoljeća Osmanlije su u nekoliko navrata napali vrbovečki kraj, a 1591. uspjelo im je spaliti drvenu tvrđu u samome gradu.

Godine 1541. Čazmanski kaptol uvodi obitelj Zrinski u posjed gospoštije Vrbovec-Rakovec. Tijekom druge polovine 16. stoljeća vlasništvo nad Vrbovcem prešlo je u ruke Erdödyja, da bi se, nakon dugog parničenja, oko 1613. opet vratilo Zrinskim, koji su obnovili utvrdu. U gradu se 6. lipnja 1621. rodio Petar Zrinski, hrvatski ban i pjesnik, čovjek čija je odluka da sudjeluje u uroti protiv Bečkoga dvora u značajnoj mjeri odredila razvoj događaja u Hrvatskoj krajem 17. i početkom 18. stoljeća. Za Vrbovec je to značilo promjenu vlasnika.

Obitelj Patačić u grad dolazi 1709. te ostaje do 1834. Patačići su značajno obnovili i unaprijedili utvrdu i dvorac, dali urediti francuski perivoj, kojeg, nažalost, više nema, te izgradili i obnovili nekoliko sakralnih objekata. Današnji, mnogo skromniji izgled baroknog dvorca Patačić, kako ga Vrbovčani vole zvati, datira nakon 1755. godine, kada je stradao u požaru tijekom seljačke bune. Izvorno gotička župna crkva sv. Vida također je nakon požara obnovljena u baroknom stilu, a od stare je crkve ostao tek gotički tlocrt. Nakon smrti Eleonore Patačić, 1834. godine, posjed je promijenio više vlasnika, među kojima se isticao markiz Eugen de Piennes, ljubitelj umjetnosti i dobrotvor. Markiz je umro 1911. i pokopan je na mjesnom groblju u obiteljskom mauzoleju – spomeniku kulture, kojeg su projektirali Hugo Ehrlich i Viktor Kovačić.

Vrbovec se u 20. stoljeću modernizirao, razvijale su se industrija, promet i različite javne službe, posebno u razdoblju nakon Drugog svjetskog rata, kada su obnovljeni, prošireni i unaprijeđeni neki ranije postojeći industrijski objekti te osnovane nove tvornice. Najpoznatije su bile mesna i poljoprivredna industrija (PIK Vrbovec), drvna industrija (Masiv, Šavrić), ciglarska industrija (Gradip) te metalska industrija (Oprema, Univerzal). Za napomenuti je da je u to doba općina Vrbovec obuhvaćala današnji grad Vrbovec i još pet današnjih okolnih općina, Dubrava, Farkaševac, Gradec, Preseka i Rakovec s preko 30 000

Vrbovec

Dvorac Piennes sa Kulom Zrinskih

stanovnika. Grad je sve više poprimao urbani karakter i postajao važni upravni, kulturni, obrazovni i zdravstveni centar okolice.

Prvi učitelj u Vrbovcu bio je Gašpar Hajak 1669. godine pa se ta godina smatra početkom školstva u gradu. Međutim, prva škola u Vrbovcu osnovana je na poticaj grofa Ivana Patačića 1769. godine, a s radom je započela kao pučka škola pet godina kasnije. Danas grad ima dvije osnovne škole s područnim odjelima, glazbenu školu te srednju školu osnovanu 1962. Tu su i ustanove predškolskog odgoja i obrazovanja, a u POU Vrbovec se odvija obrazovanje odraslih i drugi oblici edukacije. Pjevačko društvo „Petar Zrinski“ osnovano je 1912. i djeluje do danas pod nazivom Hrvatsko kulturno umjetničko društvo „Petar Zrinski“. Ranih 1920-ih doseljavanjem stanovnika iz Hrvatskog Zagorja u ove krajeve stižu i prvi puhački instrumenti. Puno godina kasnije, koncem 1960-tih, u okviru ondašnjeg Narodnog sveučilišta skupina entuzijasta osniva Limenu glazbu Vrbovec. Dvadesetak godina kasnije glazba nastavlja samostalni rad, a u svom sastavu otada ima i mažoretkinje; danas je to ansambl prepoznatljiv diljem Hrvatske.

Uz Petra Zrinskog, jednog od ponajboljih hrvatskih baroknih pjesnika, za Vrbovec vezemo i književnicu i prvu hrvatsku novinarku, Mariju Jurić Zagorku. Grad se diči i dječjim pjesnikom Krunoslavom Kutenom, pedagoginjom i pjesnikinjom Šefom Iskom Kršnjavi, esperantistom, pjesnikom i pedagogom Josipom Velebitom te drugim istaknutim književnicima, umjetnicima, znanstvenicima, sveučilišnim profesorima i istraživačima te kulturno-obrazovnim djelatnicima i entuzijastima različitih interesa i struka.

U okolici se nalazi još nekoliko naselja vrlo zanimljive prošlosti. Sjeverno od Vrbovca, kraj potoka Velika u naselju Kućari, stoji impresivni dvorac Lovrečina Grad koji plijeni mirom i ljepotom te uronjenošću u pitomu prirodu. Gostović se kao feudalna gospoštija spominje u 13. stoljeću, a kao grad-tvrđava 1540. Krajem 19. stoljeća preuređen je u neobaroknom stilu s dvije kule. Početkom 20. stoljeća, točnije 1911. u dvorcu je počela s radom pučka osnovna škola, koja se tu održala do iza Drugog svjetskog rata, kada je (1965.) premještena u obližnje Banovo. U dvorcu je u razdoblju 1925. – 1940. djelovala Domaćinska škola u organizaciji Sestara milosrdnica, koju je godišnje polazilo petnaestak djevojaka iz sjeverozapadne Hrvatske.

Mjesto Lovrečka Varoš sjedište je kasnobarokne župne crkve sv. Lovre s propovjedaonicom u obliku Jonine ribe. U današnjoj općini Gradec očuvao se dvorac s početka 19. stoljeća i barokna crkva. U općinama Dubrava, Preseka i Rakovec također se nalaze se vrijedni sakralni objekti. Riječ je odreda o važnim mjestima hrvatske povijesti od kojih se neka spominju i ranije od Vrbovca. No, ponajprije s temeljima u brzom rastu industrije iza Drugog svjetskog rata Vrbovec je postao mjesto koje ima najveću gravitacijsku snagu u širem području između Bjelovara, Križevaca, Zeline, Dugog Sela, Ivanić Grada i Čazme. Zahvaljujući dobroj prometnoj povezanosti sa središtima visokog obrazovanja (Zagreb, Varaždin, Koprivnica) mnoštvo mladih ostaje živjeti u Vrbovcu, dajući gradu posebnu živost i perspektivu.

Irena Habeš Koprić, Franjo Simić, Ivan Koprić

ŠTO (NE)ZNATE O VRBOVCU?

• Nekoć su postojala čak četiri sela koja su nosila naziv Vrbovec (ili Vrbovac, ovisno o narječju), a Vrbovec, danas grad, tada je bio trgovačko središte okruženo vrbama koje su rasle uz okolne potoke pa je i podrijetlo njegova imena u riječi vrba.

• Kao feudalni posjed Vrbovec se prvi puta spominje 1244. godine.

• Kroz Gostović, mjesto na području Grada Vrbovca prolazila je Kolomanova, odnosno vojnička cesta izgrađena na samom početku 12. stoljeća, o čemu postoje pouzdani povijesni izvori.

• Na području Vrbovca prostirala se granica upada Osmanlijske vojske, kao i granica Vojne krajine, pa se spominje da je 1556. ovdje bila utvrda, vjerojatno drvena, a da je kraj bio meta osmanskih pljačkaških pohoda.

• Hrvatsko kulturno umjetničko društvo „Petar Zrinski“ djeluje i danas, a osnovano je početkom 1912. godine.

• Na gradskome groblju nalazi se mauzolej obitelji De Piennes čiji je svod u obliku mozaika od 24-karatnog zlata.

• Prva pučka škola u Vrbovcu osnovana je 1769. godine.

• Nakon što je 1870. izgrađena pruga koja prolazi od Zagreba do Mađarske i zahvaća Vrbovec, gradić se počinje ubrzano razvijati.

• Iako je tvrtka PIK Vrbovec Mesna Industrija d. d. osnovana krajem 1962., početak njezine djelatnosti datira još od 1928. godine kad je Đuro Predović pokrenuo tvornicu za proizvodnju mesa, a potom i proizvodnju seruma.

• Upravo je vodotoranj, simbol ovogodišnje Revije, zaslužan za prostorno širenje Vrbovca jer je njegova izgradnja 1979. godine stabilizirala opskrbu vodom i omogućila daljnju izgradnju vodovodne mreže.

• Ciglana Gradip koja danas više ne postoji, ubraja se u najstarije ciglane u Hrvatskoj.

• Prva profesionalna novinarka Marija Jurić Zagorka rođena je u selu Negovec nedaleko Vrbovca, a osim nje, u Vrbovcu je rođena i pjesnikinja, prozaistica i

prevoditeljica Štefa Iskra Kršnjavi, zatim hrvatski ban Petar Zrinski (1621.-1671.), dječji pjesnik Krunoslav Kuten, kao i poznata glumica Leona Paraminski.

• U Vrbovcu je živio francuski markiz Eugène De Piennes (1825. – 1911.), intimus francuske carske obitelji u razdoblju Drugog carstva (1852. – 1879.), kao i pjesnik, prevoditelj i svjetski poznati esperantist Josip Velebit.

• Narodna čitaonica u Vrbovcu započinje s radom već 1886. godine.

• Vrbovec je smješten na sjeveroistočnome dijelu kajkavskog područja čiji je govor posebno zanimljiv zbog specifičnih naglasnih pojava; riječ je o vrbovečkom poddijalektu koji spada u gornjolonjski dijalekt.

AVIS RARA STUDIO

Avis Rara je prvotno osnovana kao jednokratna filmska produkcija. Registrirana je kao udruga građana 16. travnja 2010. kako bi producirala kratki igrani film (Crveni golf; Akt djevojke). Već u svom začetku zamišljena je kao produkcijska kuća, uz registraciju za niz srodnih kulturnih djelatnosti. Apozicija studio u punom nazivu udruge pokazatelj je oduvijek prisutne ambicije da Avis Rara, ne praveći razliku između autorskog i neprofесиjskog filmskog stvaralaštva, postane regionalno relevantan, suvremeni umjetnički filmski studio.

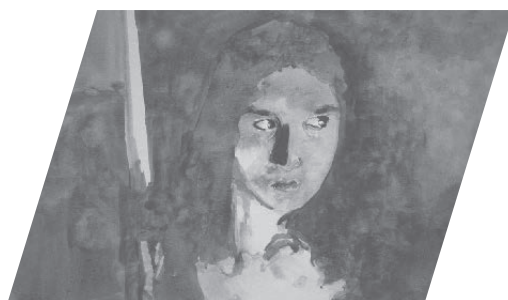
U sedam godina postojanja, njena se djelatnost proširila na organizaciju filmskih događanja i kinoprikazivalaštvo, podupiranje i organizaciju izložba, izdavaštvo te sudjelovanje u raznorodnim projektima u kulturi. Njene su produkcije poprimile multimedijalni, a njene filmske koprodukcije međunarodni karakter, no njena je djelatnost ostala neprofitna. Danas broji oko 25 članova, mahom mladih, među kojima više studenata umjetničkih akademija, te nekolicinu stalnih suradnika. Dugoročna je ideja postati središtem okupljanja mladih umjetnika i pomagati njihov rad i razvoj, a najmlađima putem edukativnih programa i radionica ponuditi priliku za prve doticaje s filmskim i srodnim kreativnim izričajem: senzibilizirati, osposobljavati i njegovati talente, s nadom da u budućnosti postane i platforma za profesionalni rad svojih članova.

Pored ovogodišnje suorganizacije 49. Revije hrvatskog filmskog stvaralaštva, u 2018. godini kao partnerska udruga Avis Rara priprema projekt Grad na drugi pogled i pokretanje ljetne filmske škole u Vrbovcu te svoju prvu dugometražnu koprodukciju igranog filma „Shipbuilding“.

Augustin Koprić

DOSADAŠNJA FILMOGRAFIJA AVIS RARA STUDIJA UKLJUČUJE KRATKE FILMOVE:

- **Akt djevojke,**
2015., igrani, r. Augustin Koprić

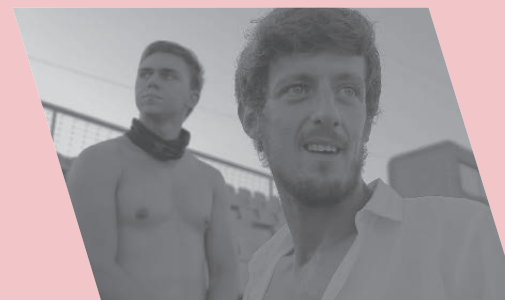
- **Ponavljanje oblika samoće,**
2016., igrani, r. Verena Jakuš

- **Štrukli,**
2016., dokumentarni, r. Augustin Koprić

- **Richard III,**
2016., igrani, r. Augustin Koprić

- **Lica,**
2017., igrani, r. Augustin Koprić

- **Ako očeš vesel biti,**
2017., igrani, r. Augustin Koprić

- **Sad znaš,**
2017., eksperimentalna filmska instalacija,
a. Verena Jakuš, Donat Radas

PUČKO OTVORENO UČILIŠTE VRBOVEC

Pučko otvoreno učilište Vrbovec osnovano je kao Narodno sveučilište Vrbovec 18. veljače 1961. godine kao ustanova s Centrom za kulturu i film te Centrom za obrazovanje. Od osnutka djeluje u nekadašnjem Društvenom domu, u zgradi koja je izgrađena 1931. godine te je dijelom zaštićene povijesne cjeline grada Vrbovca.

U sklopu Centra za kulturu i film radila je knjižnica i čitaonica te kino. Centar je organizirao koncerte, izložbe, predavanja, gostovanja književnika, radionice, kazališne predstave, kinoprojekcije i druge kulturne programe. U suradnji s Likovnim društvom Vrbovec pokrenuti su 1982. godine Vrbovečki likovni susreti čije je inicijator bio veliki hrvatski slikar naivac Ivan Rabuzin. Centar je djelovao i kroz pokretne knjižnice i kino sve do osamdesetih godina 20. stoljeća. Knjižnica se osamostaljuje 2000. godine.

Početak kontinuiranog kinoprograma u Vrbovcu vezujemo za 7. lipnja 1961. godine kada je Narodno sveučilište Vrbovec emitiralo film „Inspektor voli gužvu“. U godinama koje slijede emitirani su brojni filmovi, najgledaniji su bili vesterni te domaći filmovi, ali i crtići. Kino je bilo najposjećenije subotom i nedjeljom. Kako bi žitelji tada susjednih općina imali dostupnije kulturne sadržaje organizirano je pokretno kino te su filmovi prikazivani u društvenim domovima u okolici Vrbovca. Zbog dogradnje i temeljite rekonstrukcije zgrade te dotrajalosti opreme, kino je zatvoreno u svibnju 2005. godine. Nakon što su stvoreni tehnički i drugi preduvjeti, kino u Vrbovcu ponovo će biti otvoreno u prosincu 2017. godine.

Centar za obrazovanje bavio se osnovnim opismenjavanjem odraslih te srednjoškolskim obrazovanjem, tečajevima engleskog, njemačkog i talijanskog za djecu i odrasle. Pri Centru za obrazovanje radila je i Muzička škola. Škola je započela s radom školske godine 1965./66. kao područno odjeljenje Muzičke škole Vatroslav Lisinski iz Bjelovara. U sklopu Muzičke škole 1969. počinje s radom Limena glazba Vrbovec koja unutar Učilišta djeluje do 1979. godine. Muzička škola postaje podružnicom Učilišta 1980. godine, a iz sastava ustanove izdvaja se 2014. Godine 1968. s radom započinje Autoškola Vrbovec koja radi i danas. Narodno sveučilište Vrbovec 1997. godine postaje Pučko otvoreno učilište Vrbovec, a osnivač ustanove bio je i ostao Grad Vrbovec. Mala galerija otvorena je 2008. godine te je postala susretište ljubitelja likovne umjetnosti. Ustanova kroz svoju Muzejsku zbirku, koja je otvorena u dvorcu Patačić 2012. godine, prikuplja, obrađuje, čuva i prezentira baštinu s vrbovečkog područja okupljenu u četiri zbirke: Arheološku, Etnografsku, Kulturno-povijesnu te Likovnu zbirku.

Pučko otvoreno učilište Vrbovec danas djeluje kroz Odjel za kulturu i nakladničku djelatnost, Odjel za obrazovanje te Autoškolu Vrbovec. Nositelj je kulturnih događanja u Vrbovcu te važna obrazovna institucija, čuvar zavičajnog sjećanja, mjesto nezaboravnih filmskih i drugih uspomena, promicatelj suvremenih kulturnih i obrazovnih trendova, kompleksna ustanova koja je susretište raznorodne publike.

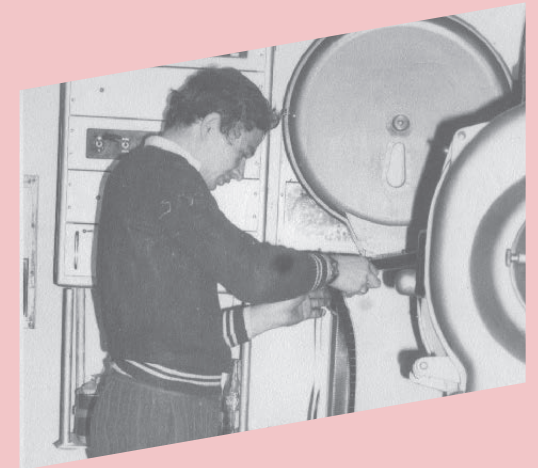
Sanja Prijatelj

FILMSKO STVARALAŠTVO U VRBOVEČKIM ŠKOLAMA

Filmsko stvaralaštvo u Vrbovcu razvijalo i njegovalo i u okrilju vrbovečkih škola koje su u vidu izvanrednih aktivnosti organizirale filmske sekcije za svoje učenike. Upravo jedna takva skupina učenika I. osnovne škole Vrbovec bila je zametak udruzi koja je danas poznatija pod imenom Avis Rara Studio. Nju su 2007. godine pod mentorstvom profesorice hrvatskoga jezika Ljiljane Bušić osnovali tada učenici osmoga razreda Augustin Koprić i Anđelko Barišić. Sekcija je u godinu dana snimila nekoliko kratkometražnih filmova od kojih je najznačajniji „Novac“, koji je postigao zapažen uspjeh na državnoj smotri Lidrano u Dubrovniku. Kontinuitet multimedijskog stvaralaštva u školi zadržao se do sadašnjeg vremena zahvaljujući trudu profesora i učenika koji su preko nastave medijske kulture nastavili promicati vrijednosti ovakvog oblika umjetničkog izražavanja. U kontekstu I. osnovne škole valja spomenuti i projekt prikladnog imena „Film“ pod vodstvom profesorice njemačkog jezika Ive Lednicki. Ovaj planirani projekt trebao bi se ostvariti u okviru dodatne nastave, a cilj mu je pružiti temelje filmske kulture i stvaralaštva učenicima svih razreda. Razlog provođenja ovoga projekta ne leži isključivo u inicijativi škole, već i u interesu učenika koji su pokazali zavidnu razinu znanja o multimedijским sadržajima kao i velik interes za njih te njihovoj primjeni u nastavi, a što ujedno govori i o potencijalnim smjerovima u kojima bi se moderno školstvo moglo i trebalo kretati.

II. osnovna škola Vrbovec može se pak pohvaliti svojom filmskom sekcijom koja uspješno djeluje još od 2006. godine i to pod vodstvom profesora Matea Bajića. Što se njezine uspješnosti tiče ne treba zanemariti ni ulogu Škole medijske kulture „Dr. Ante Peterlić“ Hrvatskog filmskog saveza koja je pružila podršku ovoj filmskoj sekciji u usvajanju osnova filmskog izražavanja. Uzmemo li u obzir i dobru motivaciju i entuzijazam članova, ne začuđuje što je ova udruga proizvela niz radova od kojih su mnogi postigli značajan uspjeh. Tako se na Smotri hrvatskog školskog filma 2016. ističe njihov eksperimentalni film „Teksture“, dok je iste godine film „Cajke“ osvojio 2. nagradu na Reviji hrvatskog filmskog stvaralaštva djece u kategoriji slobodnog stila, a 2017. animirani film Eme Mrazović pobjeđuje u svojoj kategoriji na toj istoj reviji.

Još jedan pokazatelj da su interes i motivacija mladih ljudi bili snažan impuls za multimedijско stvaralaštvo

u Vrbovcu jest i primjer Srednje škole Vrbovec čiji su se profesori i učenici posebice istaknuli u polju audiovizualnih umjetnosti. Već se početkom 1960-ih godina u okviru nastave Tehničkog odgoja formirala amaterska fotosekcija pod vodstvom Stjepana Zebića. Sličnu je sekciju 1978. vodio profesor Muić, a tada je brojala tridesetak članova koji su se bavili teorijskim osnovama fotografskog umijeća kao i samostalnim razvijanjem fotografija. Fotografijom se srednjoškolci u kontinuitetu bave sve do odlaska profesora Vinka Filipovića, kada ovakav oblik organizirane aktivnosti prestaje. Nasreću, prije svog odlaska profesor Filipović i njegovi učenici snimaju prvi školski dokumentarni film koji je 1993. godine dobio priznanje na Lidranu u Čakovcu te je postao zametak filmskog stvaralaštva u Srednjoj školi Vrbovec. Filmska se djelatnost u školi nastavlja desetak godina kasnije kad učenici Domagoj Mikić, Iva Kuten i Maja Sruk pod mentorstvom profesorice Ivanke Dlake snimaju film „Do pakla i natrag“ nakon kojeg nastaje niz drugih filmova i radova te se ovoj filmskoj grupi tijekom godina pridružuje još mnogo učenika koji su pridonijeli njezinom uspješnom radu. Od niza filmova ove sekcije posebice se ističu „Bez cenzure iliti subotnja dikatura“, „Morituri salutant“, „Dolce vita“, „Vrane“ i „Bijeli klaun“.

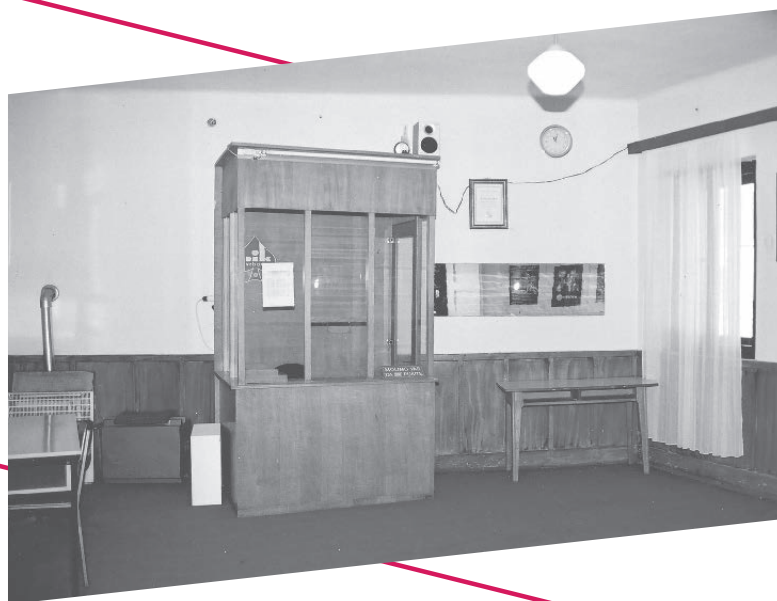
Svijetli primjeri vrbovečkog kulturnog i umjetničkog života poslužiti će kao smjerokaz svima onima koji vole film, ili će ga tek zavoljeti, te se u konačnici odvažiti poći putom filmske trake.

Anđelko Barišić

KINO U VRBOVCU 1961. – 2005.

Kinoprikazivačka djelatnost u Vrbovcu počela je 7. lipnja 1961. godine prvom projekcijom filma „Inspektor voli gužvu“. Prethodilo je tome mnogo posla. Trebalo je tadašnju kinodvoranu Sloga osposobiti i opremiti za ovu djelatnost. Dvorana je imala 187 mjesta, 168 na parketu i 19 na balkonu. Nije to bio pretjerani komfor pa je ubrzo nabavljeno novih 48 kinostolaca, koje su montirane u pozadini, a naprijed su bili obični drveni stolci. U kabini su 3. lipnja 1961. godine montirana dva kinoprojektora tipa N-P21 J i, nakon uklanjanja uočenih nedostataka, sutradan je održana i prva projekcija filma. Nema podatka (niti živih svjedoka) o tome koji je film emitiran i je li projekcija bila i za građanstvo. No, zapisano je da su tadašnji projektori „puštali ulje, te je lupala zaslonska blenda“. Budući da su projektori bili pod garancijom, djelatnici Iskra-servisa iz Zagreba nedostatke su popravili 6. lipnja 1961. godine te ih osposobili za uredan rad. (Sanja Prijatelj: Pučko otvoreno učilište 1961.-2011., str. 34)

Tada je počela živa prikazivačka djelatnost i već prve godine, prema dostupnim podacima, bilo je prikazano čak 127 naslova u 269 predstava. Vidjelo ih je 24 804 gledatelja! Prve godine filmovi su posuđivani od Croatia filma, Vesna filma Ljubljana, Zeta filma Budva, Morava filma Beograd, te Makedonija filma.

Prvi vrbovečki kinooperater bio je Zdenko Špoljar, koji se tada redovito stručno usavršavao. Osim u Vrbovcu filmovi su se ubrzo počeli prikazivati i u Gradecu, ali i u mnogim selima ondašnje općine Vrbovec, kamo su s tovarom filmskih rola i pokretnom aparaturom odlazili legendarnim Land Roverom.

Uz Špoljara, vrbovečki kinooperateri bili su još Franjo Habić, Stjepan Gibač, Rudolf Buzina, Franjo Bešan, Marijan Kljuković, a ovu će listu zaključiti 2005. godine Igor Sabolić.

Još uvijek živući operateri sjećaju se kako su vrtjeli sve žanrove, ali ipak najviše američke i domaće filmove, pogotovo vesterne i komedije.

Nakon početnih godina, entuzijazam i interes Vrbovčana za kinom i filmovima pomalo počinju jenjavati, pa se kinopredstave od travnja 1968. godine održavaju samo subotom i nedjeljom. Te su godine, zabilježeno je, bili najgledaniji vestern „Nepomirljivi“ i domaći ratni film „Orlovi rano lete“. Te su godine nabavljena i dva nova pokretna 35 mm kinoprojektora KH-13-2 i KH-15-2.

Već dvije godine kasnije broj gledatelja pada za petinu, troškovi su rasli, ali je djelatnost ipak

nastavljena. Štoviše, uprava Narodnog sveučilišta nastojala je da vrbovečka publika nikako ne ostane zaključana i za najbolje naslove u tadašnjoj produkciji. Tako su u Vrbovcu početkom 1970-ih godina igrali „Bitka na Neretvi“, „Mary Poppins“, „Doktor Živago“, „Vuk samotnjak“, „Tko pjeva, zlo ne misli“, muzički film „Rolling Stones“, „Popaj“, „Kužiš stari moj“, „Salaš u malom ritu“, „U zmajevom gnijezdu“, „Obračun kod O. K. korala“, „Dvanaest žigosanih“, „Amarcord“, „Let iznad kukavičjeg gnijezda“, „Janis Joplin“ i drugi filmovi.

Iduće je desetljeće počelo zatvaranjem kina u Gradecu (30. lipnja 1981. godine), a u Vrbovcu se i dalje nabavljaju najbolji naslovi domaće i svjetske produkcije. Zanimljivo je kako je najgledaniji film od osnutka kina do veljače 1988. godine bio „Hajde da se volimo“ s Lepom Brenom, kojega je u četiri dana vidjelo preko 4 000 posjetitelja!

Stalni pad gledanosti nastavljen je i tijekom 1990-ih. Izračunali su i do 35 %, unatoč tome što su na repertoaru bili „Monty Payton“, „Smrtonosno oružje 3“, „Jurski park“, „Forrest Gump“, „Priča iz Bronx“, „Batman zauvijek“, „Jerry Maquire“ (samo 14 posjetitelja!), „Ljudi u crnom“, „Romeo i Julija“, „Kako je počeo rat na mom otoku“ itd.

Filmski događaj godine bio je 2. travnja 1998., kad je u Vrbovcu organizirana svečana pretpremijera Lukasovog „Ruskog mesa“, dobitnika Zlatne arene u Puli. Do ovoga je došlo zahvaljujući velikom filmu, Vrbovčaninu Darku Banu, koji je tih godina s Pučkim otvorenim učilištem usko surađivao u pripremi filmskih programa, a godinama na lokalnom Radio Vrbovcu vodi i uređuje emisiju o filmu.

Crni se oblaci sve jače nadvijaju nad vrbovečko kino. Od 2000. do 2005. godine zbog preuređenja zgrade Pučkog otvorenog učilišta kino je na kraće vrijeme zatvoreno. Ipak, nabavljaju se mnogi dobri filmovi, ali posjetitelja nema – „Univerzalnog vojnika“ gleda tek 20, „Šangajsko popodne“ 30, „Tatu od formata“ 35, „Nemoguću misiju 2“ 36 gledatelja itd. Prolaze zlatna vremena vrbovečkoga kina – dok se broj posjetitelja u najboljim godina popeo na 20 000, koncem 2003. godine njihov broj pada na 4 157.

I, konačno, 2005. godine na vrata kina u Vrbovcu stavlja se – lokot. Nakon što je u siječnju „Ženu mačku“ gledalo 20 ljudi, a „Troju“ s Bradom Pittom u ožujku 87 njih, 18. svibnja te godine igrat će još „Roboti“ za

dječju publiku. Vidjelo ga je, navodi Sanja Prijatelj, 193 najmlađih posjetitelja i to je bila posljednja produkcija nekog filma u Vrbovcu! Posljednji vrbovečki kinooperater bio je tada Igor Sabolić.

Eto, i vrbovečko je kino tada podijelilo sudbinu mnogih sličnih u Hrvatskoj. Ipak, budući da su zalaganjem POU Vrbovec i njegove ravnateljice Sanje Prijatelj stvorene sve tehničke pretpostavke, možemo se nadati da će kinoprikazivačka djelatnost uskoro ponovno započeti i uspješno se nastaviti odvijati u Vrbovcu. Nove generacije koje se počinju intenzivnije zanimati za filmsku kulturu i umjetnost te za stvaranje i produkciju igranih, animiranih i dokumentarnih filmova, u čemu vodeću ulogu može imati Avis Rara Studio, garancija su takvog scenarija.

Franjo Simić

VRBOVEC NA FILMU

Vrbovec se do novijeg doba nije pokazao kao česta tema filmova pa se bilježi tek nekoliko crtica. Ipak, neke od njih su vrlo zanimljive.

Ponajprije, na Vrbovečkom području snimale su se neke scene TV serija. Tu valja spomenuti TV seriju „Gruntočani“ (1975.) režisera Kreše Golika (1922. – 1996.) čije su neke scene snimane u trgovini u mjestu Banovo, ili TV seriju „Hokejaši“ (1989.), nedavno preminuloga režisera Vladimira Tadeja (1925. – 2017.), čijih je par scena snimljeno u mjestu Brezani (susjedna općina Rakovec), u kući Ivana Brezarića. Pretpostavlja se da su u okolici snimane još neke scene raznih TV serija, ali o tome ne postoje pouzdani podatci.

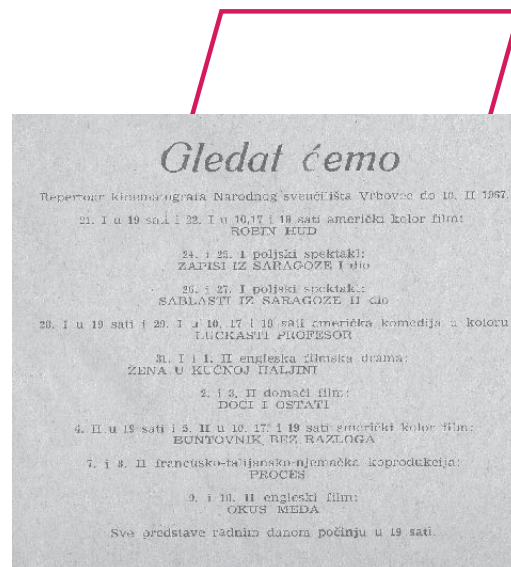
Nekoliko je dokumentarnih filmova i reportaža snimljeno o Vrbovcu. Jedan od poznatih dokumentaraca prikazan je u dokumentarnoj seriji „Lijepa naša“ pod naslovom „Idemo u Vrbovec“ 1993. U Vrbovcu je Antun Marti 1980-ih snimio 45-minutnu TV emisiju o radu HKUD-a „Petar Zrinski“. I drugi spomenici, motivi, društva, ljudi i događaji s Vrbovečkog područja također su zabilježeni. Tu su primjerice snimke dvorca Grad u Kućarima koji u sebi ima dijelove renesansnog kaštela koji se u izvorima spominje od 1540. kao sastavni dio protuturskih utvrda, dvorca Patačić i kule Petra Zrinskog, barokne propovjedaonice u obliku Jonine ribe i bršljana iz 1780. godine u crkvi sv. Lovre u Lovrečkoj Varoši, Mauzoleja obitelji De Pienres na Vrbovečkom groblju kojeg su osmislili i 1912. izgradili zagrebački arhitekti Hugo Ehrlich i Viktor Kovačić, snimke Titovog zastajanja u Vrbovcu na putu u Koprivnicu 1971. (Filmske novosti br. 37/1971.) itd.

Najpoznatiji film u vezi s Vrbovcem je film „Collision Course“ (Pravac sudara) kojeg je 1978. režirao James Leslie John Woodhead za Granada television iz Ujedinjenog Kraljevstva. Woodhead je jedan od najpoznatijih britanskih režisera dokumentarnih filmova. „Collision Course“ spada u žanr dokumentarne drame, a uprizoruje sudar aviona iznad Vrbovca 10. rujna 1976. godine te kasnija zbivanja, uključujući suđenje i epilog. Dokumentaristička drama zapravo je dramatizirani dokumentarni igrani film, o kojem je i sam Woodhead pisao radove i držao zapažena predavanja. Predavanje pod naslovom Dramatized Documentary održao je u Britanskom filmskom institutu u svibnju 1981. uz sponzorstvo The Guardian, a objavljeno je u knjizi

Alana Rosenthala *Why Docudrama? Fact Fiction on Film and TV*, Southern Illinois University Press, 1999. te u nekim drugim knjigama o filmu. Woodhead se smatra rodonačelnikom dokudrame, a među zaslugama se spominje i njegovo utemeljenje odjela za dokudramu u okviru Granada TV. Woodhead je izjavio da je dokudrama „način koji zamjenjuje obični dokumentarni film kad ga se ne može snimiti... način kako ispričati priču koji je nemoguće postići uobičajenim dokumentarističkim metodama“. „Collision Course“ traje sat i 15 minuta, a glavnu ulogu glumi Antony Sher. Scene iz Vrbovca su zapravo gotovo izostale, ali se Vrbovec u filmu spominje kao mjesto fatalnog sudara aviona, jednog od najtežih u povijesti avioprijevoza, u kojem je poginulo svih 176 ljudi u avionima British Airways i Inex-Adria.

U novije vrijeme Vrbovec se sve češće nalazi u filmovima mladih Vrbovčana koji snimaju filmove na lokacijama u Vrbovcu i okolici u okviru Avis Rara Studia, školskih filmskih grupa ili kroz svoje samostalne projekte.

Ivan Koprić

VRBOVEC I FILM SE VEĆ DUGO VOLE

Vrbovčani su se relativno rano susreli s filmom zbog neposredne blizine grada Zagreba. Bilo je to između dva rata kad su mnogi mladi odlazeći na školovanje u Zagreb posjećivali kinopredstave. Neki su studirali i u inozemstvu, kao primjerice dr. Željko Novak i Zorica Perko u Beču te su i tu imali kontakt s filmskom kulturom i umjetnošću.

Značajniji susret s filmom ostvaren je poslije Drugog svjetskog rata. Nova je vlast u sklopu prosvjetiteljstva i propagande organizirala javno prikazivanje filmova, a cilj je bio informirati žurnalima (kraći filmovi u trajanju od petnaestak minuta), ali i veličati uspjehe nove socijalističke vlasti.

Narodno sveučilište Vrbovec prikazuje filmove u kinodvorani u Vrbovcu i Gradecu od 1961. u početku s velikom gledanošću i uspjehom. Kinoprikazivalaštvo je postiglo velik uspjeh te su generacije Vrbovčana uživale u filmskim doživljajima u vrbovečkom kinu. Najprije se prikazuju filmovi na traci od 14 mm, a od 1968. i „široki“, na traci od 35 mm. Sredinom 1960-ih godina Narodno je sveučilište Vrbovec organizirano prikazivalo filmove po selima. Na teren su odlazile 3-4 ekipe s kinoprojektorima (14 mm) te petkom, subotom i nedjeljom prikazivali filmove. Filmovi su prikazivani u: Gradecu, Marinkovcu, Preseki, Rakovcu, Farkaševcu, Brčevcu, Gaju, Lonjici, Sr. Kapeli, Koritni, Brckovljanima, Hudovu i drugim selima. Filmove su vrtjeli Franjo Debeljak, Franjo Bešan, Ivan Pintarić, Stjepan Gibač, Mladen Fedorov.

I u Rakovcu se širi filmska kultura. Godine 1968., 1969. i 1970. Dragan Vicković bio je u Filmskoj školi u Trakošćanu koju je organizirala „Filmoteka 16“ iz Zagreba za nastavnike hrvatskoga jezika. U školi su predavali istaknuti filmski djelatnici Ante Peterlić, Miroslav Vrabec, Duško Stojanović, a gostovali su i režiseri s najnovijim uradcima: Antun Vrdoljak s filmom „Kad čuješ zvona“, Veljko Bulajić je montirao „Bitku na Neretvi“. Vrativši se u Rakovec, Dragan Vicković je prenosio znanje o filmskoj kulturi učenicima u sklopu nastave. Filmske predstave organizirane su za učenike petkom kad je stizao film iz „Filmoteke 16“, a u subotu i nedjelju film je prikazivan građanstvu. Predstave su održavane ne samo u Rakovcu (u zadržnom domu) već i u selima Dvorišće i Baničevac. Bili su to filmovi: „Svoga tela gospodar“, „10 zapovijedi“ i drugi. Znanja i iskustva

stečena u Filmskoj školi poslije je Dragan Vicković primjenjivao kao dopisnik HTV.

Od 1961. godine mnogi stanovnici Rakovca radili su na tehničkim poslovima scenografije, najprije u Dubrava filmu, poslije Jadran filmu, a radili su i za Viba film, Bosna film. Prvi je posao dobio Pavel Dobrica, pa Ivan Brezarić, Đuro Dobrica, Miško Dobrica-Kober, Franjo Sabolić, Stjepan Jendriš i Pavel Klemeš. Poslije su se uključili i Stjepan Jaklinović, Slavko Očić, Ivan Prelec i drugi. Već 1970. oni rade za potrebe HTV na scenografiji serije Velo misto. U tom vremenu ukupno je 40 Rakovčana radilo te poslove. I danas u pripremama za snimanje mega spektakla Mamma Mia na Visu radi Ivan Baček. Jedno vrijeme Rakovčani su preko firme „Grafe“ iz Kölna u Njemačkoj radili poslove na scenografiji u SAD, Aziji i Africi.

Istaknuta filmska glumica Leona Paraminski je Vrbovčanka, koja je ovdje polazila osnovnu i srednju školu. Damir Čivrak scenarist je animirane serije „Tibor“ koja nastaje prema predlošku njegove knjige „Tibor i vampiri nad Zarinom“ koju je 2011. godine objavila Zagrebačka naklada. Seriju priprema producerska kuća Kinorama iz Zagreba, a sadržavat će šest epizoda po 25 minuta. Razvoj serije Tibor podržao je Hrvatski audiovizualni centar. Animacijom crtanih filmova bavi se Vrbovčanka koja živi i radi u Zagrebu – Ana Horvat. Osim rada na drugim crtanim serijama i filmovima autorica je vlastitog kratkog animiranog filma „Crvenkapica, još jedna“ (2012.). Vlastite dokumentarne filmove o hrvatskim planinama (Dinara, Velebit, Biokovo, Kapela) iza 2000. producirao je Ivan Sović.

Na kraju, u novije vrijeme mladi umjetnici iz vrbovečke udruge Avis Rara Studio predvođeni Augustinom Koprićem, studentom filmske i kazališne režije Akademije scenskih umjetnosti u Sarajevu, ostvaruju niz kratkih igranih filmskih djela. Prvi igrani film Akt djevojke bio je premijerno prikazan u dvorani POU Vrbovec u studenome 2015., uz kasniju premijeru, u veljači 2016., u maloj dvorani kina Tuškanac, u organizaciji Hrvatskog filmskog saveza.

Dragan Vicković, Ivan Koprić, Darko Ban

LEONA PARAMINSKI

Leona Paraminski rođena je u Zagrebu 22. kolovoza 1979. godine. Odrasla je u Vrbovcu, a preselila se u Zagreb nakon što je upisala Akademiju dramskih umjetnosti.

Osnovnu školu završila je u Vrbovcu gdje je bila član dramske grupe i sudjelovala u brojnim osnovnoškolskim predstavama. Prva uloga koju je ikada igrala bila je uloga Pepeljuge u istoimenoj osnovnoškolskoj predstavi.

Akademiju dramskih umjetnosti u Zagrebu upisala je 1997. godine. Za prijemni ispit je pripremila Shakespeareovu „Ofeliju“, Marinkovićevu „Gloriju“ i neke pjesme Jacquesa Preverta. Akademiju je završila 2001. godine.

Prvu veliku ulogu dobila je 1999. godine u filmu „Četverored“.

„Volim igrati emotivne, snažne i pomalo mračne ženske uloge, a ne neke veseljake i sretne osobe jer sam privatno vesela osoba pa to ne želim biti i na sceni“, izjavila je nakon snimanja.

Uslijedile su uloge u filmovima „Najmanji čovjek na svijetu“, „Nebo, sateliti“, „Polagana predaja“, „Suša“ i drugi.

Za glavnu žensku ulogu u filmu Davora Žmegača „Prezimiti u Riju“ dobila je 2002. godine najprestižniju nagradu hrvatskog glumišta „Zlatnu Arenu“.

Uslijedile su uloge u filmovima „Ispod crte“ i „Leti, leti“.

Godine 2004. počinje se pojavljivati u televizijskim serijama i reklamama. Najpoznatija reklama u kojoj je bila glavno, zaštitno lice je ona za Erste banku.

Njezina prva televizijska uloga bila je u seriji „Osvajanja Ljudevita Posavca“. Nakon toga su uslijedile uloge u filmovima „Družba Isusova“, „Seks, piće i krvoproljeće“, „Pod vedrim nebom“ i „Mrtvi kutovi“.

Godine 2006. dobila je priliku posuditi glas liku u sinkronizaciji animiranog filma „Princ od Egipta“ na hrvatski jezik. Priliku za posuditi glas animiranom liku dobila je opet 2012. pri sinkronizaciji filma „Ledeno doba 4: Zemlja se trese“.

Neke od njezinih najpoznatijih uloga su: Dolores u televizijskoj seriji „Obični ljudi“ koja se emitirala 2007. i uloga Lade u seriji „Dobre namjere“ koja se emitirala od 2007. godine. U međuvremenu je glumila Sanju u filmu „Pravo čudo“. Tijekom sljedeće dvije godine igrala je Majdu u seriji „Najbolje godine“ i jednu od glavnih ženskih uloga u filmu „Tulum“. Godine 2011. glumila je u seriji „Loza“ i filmu „Mezanin“. Uslijedile su uloge u serijama „Tajne“ i „Budva na pjenu od mora“ te u filmu „Nije sve u lovi“.

Krajem travnja 2015. godine debitirala je na američkim kazališnim daskama u ulozi Charlotte, fatalne zavodnice u predstavi „Dead Man's Cell Phone“ redateljice Katie Laris u Jurkowitz teatru koji se nalazi u sklopu Theatre Group SBCC-ja.

Za hrvatski internetski portal Dnevnik.hr piše kolumne pod naslovom „Priče s druge strane“ u kojima prepričava raznorazne anegdote iz svog života u Sjedinjenim Američkim Državama te doživljaje s brojnih kastinga u Los Angelesu.

Okušala se i kao pjevačica. Premijera njezine prve pjesme naslovljene „Pričaj mi, molim te“ održana je u sklopu premijere filma. Pjesma je dio soundtracka za dugometražni film autora Anđela Jurkasa „Zbog tebe“. Ovaj se film nastavlja na kratkometražni film istog autora pod naslovom „Vanishing“ u kojem Paraminski igra glavnu ulogu. Pjesma s kojom je debitirala izdana je na hrvatskom i na engleskom jeziku.

Danas Leona Paraminski živi i radi u Santa Barbari u Sjedinjenim Američkim Državama gdje se sa suprugom Tinom preselila 2014. godine.

Najveća glumačka postignuća:

Dobitnica je Zlatne arene, nagrade koja joj je 2002. godine dodijeljena za izvanredno odigranu glavnu žensku ulogu u hrvatskom filmu „Prezimiti u Riju“.

Na temelju glasovanja čitatelja portala Iskon.hr i časopisa Globus 2005. godine proglašena je drugom najatraktivnijom javnom ženskom osobom u Hrvatskoj.

Javnosti je možda najbolje poznata po ulogama u brojnim televizijskim serijama poput serija „Obični ljudi“, „Dobre namjere“, „Najbolje godine“ i „Tajne“.

Filmovi u kojima je glumila prikazani su na više od dvjesto međunarodnih festivala i osvojili su 30-ak nagrada. Na FRKA film festivalu osvojila je nagradu za glavnu ulogu u filmu „Vinko na krovu“.

Godine 2010. na čak tri međunarodna filmska festivala osvojila je nagradu za glavnu žensku ulogu u filmu „The Party“.

Bila je član žirija na Sarajevo Film Festivalu 2013. godine.

JOSIP VELEBIT

Josip Velebit bio je pjesnik, esperantist i prevoditelj. Rodio se 20. lipnja 1911. u Rijeci. Klasičnu gimnaziju i studij na Filozofskom fakultetu završio je u Zagrebu. Za vrijeme studija sprijateljio se s Ivanom Goranom Kovačićem s kojim se intenzivno družio i dopisivao. Radio je kao profesor širom Hrvatske (Slavonski Brod, Osijek, Beli Manastir, Zaprešić, Križevci) te u Subotici (Vojvodina, Srbija).

U Vrbovec dolazi 1965. godine te radi kao profesor hrvatskoga jezika i književnosti, a kasnije i kao direktor vrbovečke gimnazije (1966. – 1972.). Za vrijeme rukovođenja školom uveo je i obrazovanje odraslih gimnazijskog programa, a 1971. strukovne programe strojarskog, prehrambenog i trgovinskog smjera, čime je Gimnazija „Vladimir Nazor” postala Srednjoškolski centar. Umirovljen je 1972. godine. Od tada do smrti 2000. bavi se nizom kulturnih djelatnosti u Vrbovcu i šire.

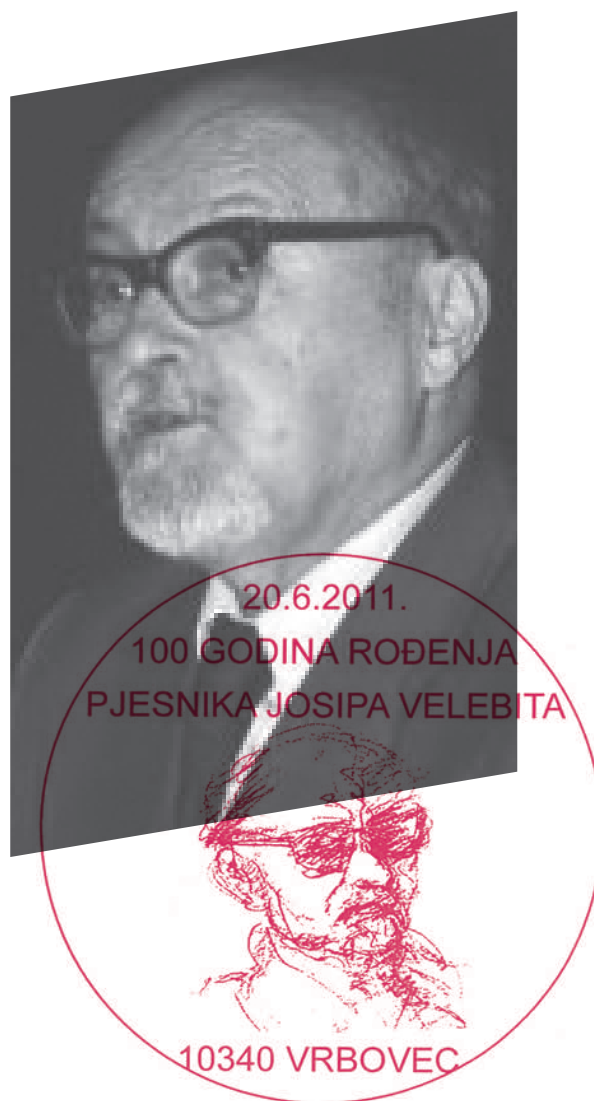
Književnošću se počeo baviti još 1931. kao suradnik časopisa „Mladost”. Prvu zbirku pjesama objavio je 1940. pod naslovom *Putnikova pjesma*, dok mu je sljedeća objavljena 1953. pod naslovom *Lirski zapisi*. Bio je uvršten u antologiju *Između dva rata* (1942.). Treću zbirku pjesama *Ipak se kreće* objavio je tek 1996., i to prigodom svojega 85. rođendana. Iste te 1996. godine objavio je i zbirku na esperantu (*Pjesma telegrafista – Kanto de telegrafistoj*). Pisao je pjesme duhovne, ljubavne i socijalne tematike. Ključni su motivi njegove poezije usamljenost, prolaznost, relativizam s prevladavajućim pesimističkim tonom. Kasnija faza bila mu je obilježena mistikom.

Prevodio je na esperanto pjesme Dragutina Tadijanovića, Miroslava Krležu, Ivana Gorana Kovačića, Dobriše Cesarića, Tina Ujevića i drugih pjesnika. Bio je vrstan, svjetski poznati esperantist, a vrhunac svog prevoditeljskog rada postigao je prijevodom spjeva *Smrt Smail-age Čengića* Ivana Mažuranića na ovaj međunarodni, umjetno stvoreni jezik. Više je puta nagrađivan za svoj doprinos razvoju i upotrebi esperanta. Velebit je prevodio i s njemačkog, mađarskog, bugarskog, ruskog, estonskog, slovenskog i makedonskog jezika. Bivio se i amaterskim kazalištem, posebno lutkarstvom te je za vrijeme boravka u Osijeku ostvario značajne redateljske uspjehe postavljajući lutkarske predstave.

U svom je radu primjenjivao popularne metode te je, primjerice, njemački jezik poučavao pjevajući

uz mandolinu. Profesora Velebita u Vrbovcu pamte kao erudita koji je puno čitao i pisao, volio putovati, šetati gradskim trgom i čavrljati sa sugrađanima o književnosti, umjetnosti, esperantu i svakodnevnim zbivanjima. U svom je kontaktu s ljudima bio iznimno topao, skroman i lucidan. Josip Velebit preminuo je 21. travnja 2000. u Novom Marofu.

Sanja Prijatelj, Ivan Koprić

ZIMA VETERANA

Smjena generacija, taj svojevrsni sumrak bogova, *gotterdammerung* koji se sve više osjeti u zadnjih nekoliko godina *Revije hrvatskog filmskog stvaralaštva* kao da je dosegla krajnju točku. Broj starih autora koji se svojim zadnjim radovima prijavljuju na *Reviju* može se izbrojati na manje od onih poslovičnih pet prstiju jedne ruke, a njihovih je za službenu projekciju odabranih filmova sve manje. Jedni odlaze poput slova da umru u samoći i tišini, drugi se još lavlje bore, nasmiljeno grizući sve oko sebe. Znaju da je vrijeme za nove ljude i nove ideje, i ta ih spoznaja raduje, a opet imaju osjećaj da i sami mogu još mnogo toga dati. Nevoljko prepuštaju svoja mjesta mlađoj i srednjoj generaciji koja nadire, onima koji možda još nisu svjesni da su već i sami ušli u onaj Arsenov *mlin što melje*, ali vrijeme kao jedini stvarni gospodar vječnosti više nije na njihovoj strani. Ni spoznaja da će i današnji bozi relativno uskoro proći jednaki put uspona pa pada, iznevjerenih nada, nije im od pomoći. Htjeli bi se još neko vrijeme održati na površini, ali njihovi su Titanici odavno potonuli u ledena mora.

Kao u onoj davnoj pjesmi, *dolazi zima, hladna i duga...*

Sve je to vidljivo i u ovogodišnjem procesu selekcije filmova odabranih za službene projekcije *49. revije*, koji će se nastaviti u Vrbovcu, prikazivanjem izabranih filmova, pa još jednim, užim odabirom desetak ili više naslova koji će ući u završni krug i na kraju javnim žiriranjem po pravilima UNICA-e.

Svih sedam *animiranih filmova* ili gotovo dvije trećine od jedanaest ukupno prijavljenih, u službenu konkurenciju *49. revije hrvatskog filmskog stvaralaštva* stiže sa zagrebačke Akademije likovnih umjetnosti i napravljeni su u suradnji sa Zagreb filmom. Šest ih potpisuju autorice (*10 Paule Konjušić* (2017), *Otok Tee Nucak* (2017), *Proces Lucije Bužančić* (2017), *Protoplazma Katrin Novaković* (2017), *«Stranac» u mojoj glavi* Petre Balekić (2017) i *Zašto Ive Božić* (2017)), dok je jedini animirani film muškog autora *Treći zakon* Gorana Radoševića (2017).

Oštru selekciju nisu prošla četiri filma, jedan autora iz FKVK Zaprešić, a tri također s Akademije likovnih umjetnosti.

Za službenu je konkurenciju u kategoriji *igranog filma*, u kojoj je ukupno prijavljeno najviše, čak pedeset naslova, odabrano tek osam ili oko petnaest

posto, a među njima su *«Dokumentarni film «Sad ili nikad»* autora Zorka Sirotića (2017) odnosno *Kako je Iva otišla* 16. rujna 2016. Tomislava Šobana (2016), obojica iz Kinokluba Zagreb, dok je Šoban i autor filma *Nije odgoj* kojeg je 2017. snimio na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu, pa *CTRL+Z* Luke Eterovića (2017) s Umjetničke akademije u Splitu, *Kraljica* Martine Marasović (2017), *Blank_filmski inkubator*, Zagreb, *Neposlušnost* Josipa Viskovića (2016) odnosno *Ništa se ne može vratiti* Damira Radića (2017), samostalnih autora iz Zagreba te *Opet, unedogled* Nikice Zdunić (2017) s Akademije dramske umjetnosti u Zagrebu, odakle je i film izvan službene konkurencije *Behemot* samostalnog autora iz Metkovića Igora Dropuljića (2017).

Na *49. reviju* prijavljen je još četrdeset i jedan igrani film *Avis Rara* Studija iz Vrbovca, *Blank_filmskog inkubatora*, Zagreb, Kinokluba Karlovac, Kinokluba Zagreb, Kluba Pulske filmske tvornice, Udruge Tvornica ideja iz Splita i samostalnih autora Noaha Maricaka, Mie-Marie Skoda iz Dubrovnika, Marina Pavelića iz Jastrebarskog, Adrijane Dimić odnosno Pavla Kocanjera iz Karlovca, Mateja Beluhana iz Strmca, Luke Eterovića iz Supetra, Luke Duvančića iz Velike Gorice, Ivce Božića iz Vrsi, Lucije Bajlo i Nadje-Matije Fatović iz Zadra, Tajane Bakota, Luke Čurčića, Dine Divkovića, Eme Dobrota, Marina Lea Jankovića, Darije Keršić, Andreja Kozine, Josipa Lukića, Luke Ostojića, Jasne Safić i Josipa Viskovića iz Zagreba te Petra Vukičevića iz Žrnovnice.

Odabranih sedam (od ukupno prijavljenih trideset i sedam, ili oko dvadeset posto) u kategoriji *dokumentarnih filmova* su *After party* autora Viktora Zahtile (2017), *Precijenjena dramaturgija* (2017) i *White Trash* (2017) Sunčice Ane Veldić, Akademija dramske umjetnosti u Zagrebu, *Preko puta* samostalnog autora Pavla Kocanjera (2016) iz Karlovca, *Quixote* Josipa Viskovića (2017), samostalnog autora iz Zagreba, *S.O.U.R.* Ivana Smoljana (2016), Klub Pulske filmske tvornice, Pula i *Zbregov* Mladena Božića (2017), FFVAL, Luka dok se izvan konkurencije prikazuju *All good things* Jasmine Beširević (2017) i *Lovačka sreća* Maje Alibegović (2017), Udruga Restart, Zagreb te *Kamo idemo* Lidije Špegar (2017), Akademija dramske umjetnosti u Zagrebu.

U toj su kategoriji prijavljeni i filmovi *Blank-filmskog inkubatora*, Zagreb, FFVAL-a iz Luke, Gerger filma iz

Požega, Kino kluba Sisak, Kino kluba Split, Kinokluba Zagreb-sf, Kluba Pulske filmske tvornice, Udruga Restart, Video sekcije učeničkog doma Pakrac te samostalnih autora pine.i.j., Pula, Darija Brkića iz Valpova kao i Lidije Jasnić, Ivana Marinkovića, Miroslava Matanovića, Lidije Špegar i Sunčice Ane Veldić iz Zagreba.

U kategoriji *eksperimentalnog filma* od ukupno dvadeset i devet prijavljenih odabrano je devet radova ili oko jedne trećine, a među njima su *Black box* autorica Une Rebić i Dolores Kovačić (2015) te *Grad kroz moj pogled* Nike Bravarića (2015), Udruga Punkt, Grad na drugi pogled, Rijeka, *Čekaonica* Božene Končić Badurina (2016), *Silens* - 28.04.2016. Marka Jovića (2017) i *Trg* Marijana Molnara (2016), Udruga Punkt, Grad na drugi pogled, Koprivnica, *Drevna krv u starom srcu* Josipa Kolarica (2017), *Avis Rara* Studio, Vrbovec, *Eluvies* Andree Kaštelan i Eleonore Magdalene Vrdoljak (2017), Media punkt, Zagreb, *Prolog* Vjekoslava Gašparovića (2017), samostalnog autora iz Rovinja i *Zauvijek* Monike Rusak (2015), Akademija primijenjenih umjetnosti, Rijeka.

Prijavljeni su i radovi Kino kluba Sisak, Kinokluba Zagreb, Kluba Pulske filmske tvornice te samostalnih autora Vice Junušića iz Osijeka, Sendija Bakotića iz Rijeke, Tonija Mijca Mijca iz Splita, Tome Zidića iz Svetog Ivana Zeline, Ivana Kovačića iz Tužnog, Darija Brkića iz Valpova, Monike Rusak i Ane Sever iz Varaždina te Petra Brnardića, Romana Dautanca, Morane Franov i Petra Šporčića iz Zagreba.

Filmovi koji će biti prikazani izvan konkurencije su akademski diplomski radovi financirani sredstvima HAVC-a, ili su nastali uz mentorstvo pojedinih članova selekcijske komisije što ih po pravilima eliminira iz službene selekcije, odnosno mogu dobiti nagradu publike ali ne i neko od službenih priznanja *49. revije hrvatskog filmskog stvaralaštva*.

Duško Popović

IGOR BEZINOVIĆ

Igor Bezinović rođen je u Rijeci 1983. godine. Diplomirao je filozofiju, sociologiju i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu te Filmsku i TV režiju na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Režirao je petnaestak kratkometražnih filmova i dugometražne filmove „Blokada” i „Kratki izlet”. Radi kao predavač na Restartovoj Školi dokumentarnog filma, a predavao je i na radionicama brojnih filmskih udruga diljem Hrvatske (Pulska filmska tvornica, Refineri, VANIMA, Blank, DORF, Djeca susreću umjetnost, Luksuz produkcija, Dokuma, KKS itd.). Filmom se bavi profesionalno i amaterski. Fragmente o svakodnevnici i metafizici objavljuje na Tumblr blogu Lavandin.

SILVESTAR KOLBAS

Silvestar Kolbas, snimatelj, redatelj i fotograf, rođen je u Petrovcima 1956. godine. Diplomirao je filmsko i televizijsko snimanje 1982. godine na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Danas je redoviti profesor na istoj školi. Radio je na HRT (ranije TV Zagreb) kao snimatelj od 1985. do 1996. godine. Vodio je mnogobrojne filmske radionice i tečajeve. Objavljivao je i uređivao stručne radove iz područja snimanja. Snimio je više igranih i TV filmova, serija i dokumentarnih filmova. U autorskim dokumentarnim i eksperimentalnim filmovima, te fotografskim izložbama koristi autobiografsko ishodište, ali i problematizira vizualne medije.

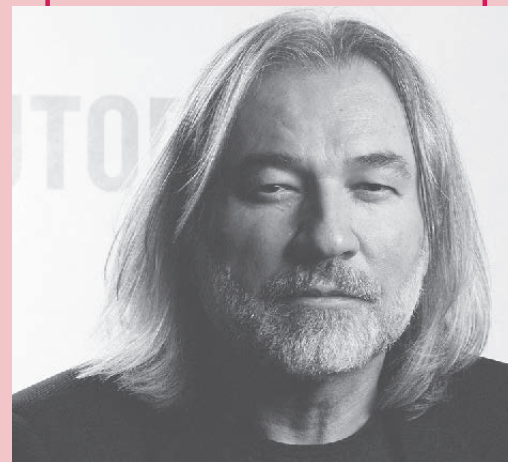
ZDRAVKO MUSTAČ

Zdravko Mustać rođen je u Zadru 1961. godine. Kao pripadnik četvrte generacije splitske škole alternativnog filma tijekom osamdesetih je realizirao dvadesetak kratkih alternativnih filmova. U devedesetima se profesionalno bavi filmom. Interese proširuje na različite oblike filmskog i videoistraživanja. Realizirao je više od dvadeset dokumentaraca, videoradova te kratkih igranih filmova. Njegova ostvarenja s uspjehom su prikazivana na projekcijama i festivalima u zemlji i inozemstvu (New York, Moskva, Washington, Kopenhagen, Budimpešta, Berlin, Ljubljana...). Dobitnik je tri nagrade Oktavijan za kratke eksperimentalne i igrane filmove na Danima hrvatskog filma (1996., 1999., 2001.). Njegov posljednji dugometražni igrani film „Vjetar puše kako hoće” nastao je 2014. godine.

DINKA RADONIĆ

Dinka Radonić rođena je 1984. godine. Diplomirala je Filmsko i televizijsko snimanje na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu 2009. godine. Autorica je i snimateljica brojnih kratkih filmova (igranih, dokumentarnih i eksperimentalnih). Ima iskustva i u radu na televiziji (snima, montira i režira kratke televizijske projekte) – dugogodišnja je vanjska suradnica na HRT-u. Involvirana je i u edukativni segment filmske umjetnosti, predaje na Školi dokumentarnog filma i Filmskoj početnici u organizaciji udruge Restart, a stalna je suradnica i u Školi medijske kulture te ostalim sličnim projektima u organizaciji Hrvatskog filmskog saveza. Bavi se i video umjetnošću, u obliku audio-vizualnih kompozicija i glazbeno-scenskih djela, koje ostvaruje u okviru Muzičkog salona, pri Studentskom centru u Zagrebu.

BRANKO ČEGEC

Branko Čegec, rođen 1957. (Kraljev Vrh, Vrbovec), diplomirao Jugoslavenske jezike i književnosti i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Uređivao književnost u omladinskim novinama i časopisima Polet i Pitanja. Od 1995. do konca 1989. glavni urednik časopisa Quorum, od 1989. do konca 1990. glavni i odgovorni urednik lista za kulturu Oko, nakon toga do 1993. urednik u izdavačkoj kući Mladost. Godine 1992. pokrenuo vlastitu nakladničku kuću Meandar. Godine 1998. pokrenuo je udruženje Hrvatski neovisni nakladnici i bio njegov prvi predsjednik. Godine 1999. izabran je za predsjednika Odbora Goranova proljeća, najveće hrvatske pjesničke manifestacije, na čijem čelu ostaje do jeseni 2007. Od 2000. do 2002. pomoćnik ministra kulture za područje knjige i nakladništva, filma i novih medija (u to doba bio je predsjednik Filmskog vijeća Puskoga dilmskog festivala). Godine 2002. pokreće Centar za knjigu i Časopis za knjigu Tema. Objavio je desetak knjiga poezije, kritike, esejistike i proze (najpoznatije: Eros-Europa-Arafat, Melankolični ljetopis, Ekran praznine, Fantom slobode, Tamno mjesto; Pun mjesec u Istanbulu, Zapisi iz pustog jezika, Talačka kriza). Dobitnik više nagrada za prinos suvremenoj poeziji, uključujući Goranov vijenac, najznačajniju nacionalnu nagradu za pjesnički opus. Pjesme su mu prevedene na petnaestak jezika i uvrštene u tridesetak antologija, izbora i pregleda u zemlji i inozemstvu.

H

REVIJSKI

PROGRAM

T

PONEDJELJAK, 20. STUDENOGA**19:00**

Otvaranje izložbe - eksperimentalna filmska instalacija *Sad znaš* (Mala galerija Pučkog otvorenog učilišta u Vrbovcu)

ČETVRTAK, 23. STUDENOG**18:30**

Pjesnička večer *Perlice na tamnom nebu* (Narodna knjižnica Vrbovec)

PETAK, 24. STUDENOGA**10:00**

Najbolje od dječje filmske kuhinje: projekcija filmova za osnovnoškolce (Pučko otvoreno učilište Vrbovec)

13:00

Najbolje od Frame-a: projekcija filmova za srednjoškolce (Pučko otvoreno učilište Vrbovec)

17:30

Obilazak muzejske zbirke i Vrbovca (Pučko otvoreno učilište Vrbovec)

19:00

Svečano otvaranje Revije i prva revijska projekcija (Pučko otvoreno učilište Vrbovec)

20:30

Druga revijska projekcija (Pučko otvoreno učilište Vrbovec)

22:00

Filmski mingl (kafić Klasik)

SUBOTA, 25. STUDENOGA**10:30**

Vikend udruga članica HFS-a: Obrazovni programi HFS-a (Gradska vijećnica)

11:30

Vikend udruga članica HFS-a: Revijski programi HFS-a (Gradska vijećnica)

13:30

Ručak (hotel Bunčić)

15:00

Vikend udruga članica HFS-a: Zajednički projekti HFS-a i udruga članica (Gradska vijećnica)

16:00

Treća revijska projekcija (Pučko otvoreno učilište Vrbovec)

18:00

Četvrta revijska projekcija (Pučko otvoreno učilište Vrbovec)

21:00

Peta revijska projekcija (Pučko otvoreno učilište Vrbovec)

22:30

Eksperimentalna filmska instalacija *Sad znaš* (Mala galerija Pučkog otvorenog učilišta u Vrbovcu)

23:00

Filmski mingl (kafić Klasik)

NEDJELJA, 26. STUDENOGA**10:00**

Javno žiriranje prema pravilima UNICA-e (Pučko otvoreno učilište Vrbovec)

12:30

Izlet i ručak

16:30

Dodjela nagrada i zatvaranje Revije uz projekciju nagrađenih filmova s ovogodišnje UNICA-e (Pučko otvoreno učilište Vrbovec)

19:00

Projekcija kratkog igranog filma *Ako očeš vesel biti*, drugih filmskih ostvarenja Avis Rara Studija te televizijskih reportaža HRT-a o Vrbovcu (Pučko otvoreno učilište Vrbovec)

R

* ulaz na sve projekcije je slobodan!

S

RASPORED

1. REVIJSKA PROJEKCIJA, 56'44"

PROTOPLAZMA
animirani, 4'53", 2017

A: Katrin Novaković, Akademija likovnih umjetnosti i Zagreb film, Zagreb

GRAD KROZ MOJ POGLED
eksperimentalni, 3'10", 2015

A: Niko Bravarić, Udruga Punkt, Grad na drugi pogled, Rijeka

OPET, UNEDOGLLED
igrani, 12'51", 2017

A: Nikica Zdunić, Akademija dramske umjetnosti u Zagrebu, Zagreb

WHITE TRASH
dokumentarni, 11'26", 2017

A: Sunčica Ana Veldić, Akademija dramske umjetnosti u Zagrebu, Zagreb

NEPOSLUŠNOST
igrani, 11'55", 2016

A: Josip Visković, samostalni autor, zagreb

ČEKAONICA
4'20", 2016
eksperimentalni

A: Božena Končić Badurina, Udruga Punkt, Grad na drugi pogled, Koprivnica

10
8'09", 2017
animirani

A: Paula Konjušić, Akademija likovnih umjetnosti i Zagreb film, Zagreb

5. REVIJSKA PROJEKCIJA 103'25"

*ALL GOOD THINGS
dokumentarni, 20'00", 2017

A: Jasmina Beširević, Udruga Restart, Zagreb

* izvan konkurencije

2. REVIJSKA PROJEKCIJA, 79'56"

«STRANAC» U MOJOJ GLAVI
animirani, 4'27", 2017

A: Petra Balekić, Akademija likovnih umjetnosti i Zagreb film, Zagreb

NIJE ODGOJ
igrani, 17'17", 2017

A: Tomislav Šoban, Akademija dramske umjetnosti u Zagrebu, Zagreb

ZBREGOV
dokumentarni, 6'36", 2017

A: Mladen Božić, FFVAL, Luka

ZAUVIJEK
eksperimentalni, 11'42", 2015

A: Monika Rusak, Akademija primijenjenih umjetnosti, Rijeka

PREKO PUTA
dokumentarni, 10'30", 2016

A: Pavle Kocanjer, samostalni autor, Karlovac

CTRL+Z
igrani, 12'56", 2017

A: Luka Eterović, Umjetnička akademija u Splitu, St

SILENS - 28.04.2016.
eksperimentalni, 10'28", 2016

A: Marko Jović, Udruga Punkt, Grad na drugi pogled, Koprivnica

TREĆI ZAKON
animirani, 6'00", 2017

A: Goran Radošević, Akademija likovnih umjetnosti i Zagreb film, Zagreb

PROJEKCIJA

3. REVIJSKA PROJEKCIJA, 88'27"

TRG
eksperimentalni, 6'04", 2016

A: Marijan Molnar, Udruga Punkt, Grad na drugi pogled, Koprivnica

PRECIJENJENA DRAMATURGIJA
dokumentarni, 21'00", 2017

A: Sunčica Ana Veldić, Akademija dramske umjetnosti u Zagrebu, Zagreb

KRALJICA
igrani, 17'20", 2017

A: Martina Marasović, Blank_filmski inkubator, Zagreb

PROLOG
eksperimentalni, 9'00", 2017

A: Vjekoslav Gašparović, samostalni autor, Rovinj

PROCES
animirani, 4'35", 2017

A: Lucija Bužančić, Akademija likovnih umjetnosti i Zagreb film, Zagreb

QUIXOTE
dokumentarni, 3'19", 2017

A: Josip Visković, samostalni autor, Zagreb

BLACK BOX
eksperimentalni, 9'34", 2015

A: Una Rebić i Dolores Kovačić, Udruga Punkt, Grad na drugi pogled, Rijeka

KAKO JE IVA OTIŠLA 16. RUJNA 2016.
igrani, 17'35", 2016

A: Tomislav Šoban, Kinoklub Zagreb, Zagreb

*BEHEMOT
igrani, 17'55", 2017

A: Igor Dropuljić, Akademija dramske umjetnosti u Zagrebu, Zagreb

4. REVIJSKA PROJEKCIJA 80'51"

ZAŠTO
animirani, 6'45", 2017

A: Iva Božić, Akademija likovnih umjetnosti i Zagreb film, Zagreb

AFTER PARTY
dokumentarni, 22'00", 2017

A: Viktor Zahtila, Akademija dramske umjetnosti u Zagrebu, Zagreb

«DOKUMENTARNI FILM «SAD ILI NIKAD'»
igrani, 16'00", 2017

A: Zorko Sirotić, Kinoklub Zagreb, Zagreb

S.O.U.R.
dokumentarni, 6'18", 2016

A: Ivan Smoljan, Klub Pulske filmske tvornice, Pula

DREVNA KRV U STAROM SRCU
eksperimentalni, 4'29", 2017

A: Josip Kolarić, Avis Rara Studio, Vrbovec

NIŠTA SE NE MOŽE VRATITI
igrani, 6'52", 2017

A: Damir Radić, samostalni autor, Zagreb

ELUVIES
eksperimentalni, 12'00", 2017

A: Andrea Kaštelan i Eleonora Magdalena Vrdoljak, Media punkt, Zagreb

OTOK
animirani, 5'27", 2017

A: Tea Nucak, Akademija likovnih umjetnosti i Zagreb film, Zagreb

*LOVAČKA SREĆA
dokumentarni, 13'30", 2017

A: Maja Alibegović, Udruga Restart, Zagreb

10

animirani, 8'09", 2017.

AUTOR: Paula Konjušić, Akademija likovnih umjetnosti u Zagrebu i Zagreb film, Zagreb

SUDJELOVALI: Darko Škrobonja, Milan Pantović, Roko Crnić

SINOPSIS: Mladić živi tuđe probleme i sreću, tuđe ideje i nesreću. Zbog tih (ne)potrebnih slika koje vrti, ne može izgraditi vlastiti koncept te sad sjedi takav nesretan nasuprot psihijatru. On živi život drugih ljudi, koje je arhivirao duboko u sebi, a trenutni spas nalazi kod spasitelja u bijeloj kuti. Njegov problem je zapravo sitnica koju doktor (jer je jako dobar doktor) može riješiti jednom od svojih kaseti. Odabrana vrpca rješava tegobe u deset koraka. Psihijatar namješta mikrofon i kasetofon za početak.

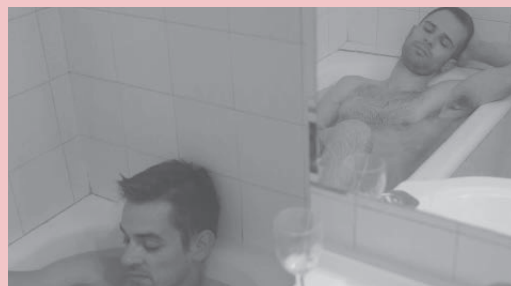
AFTER PARTY

dokumentarni, 22'00", 2017

AUTOR: Viktor Zahtila, Akademija dramske umjetnosti, Zagreb

SUDJELOVALI: Marin Leo Janković, Karla Jurić, Elena Radošević

SINOPSIS: After Party je dokumentarni film koji prati posljednje dane u ljubavnom odnosu dvojice muškaraca koji su odlučili snimiti svoje odvajanje. Autor i njegov dečko snimali su vlastito odvajanje koristeći svoje emocije kao gorivo za proces snimanja, a za cilj je postavljeno dokumentiranje strasti i erotike u završnoj fazi ljubavnog odnosa.

* ALL GOOD THINGS

dokumentarni, 20'00", 2017

AUTOR: Jasmina Beširević, Udruga Restart, Zagreb

SUDJELOVALI: Režija/kamera/montaža: Jasmina Beširević; obrada zvuka: Ivan Zelić; izvršna producentica: Anita Bastašić

SINOPSIS: Ulazimo u netipičan svijet dvoje ljudi koji su u vezi 36 godina, a ipak nikada nisu živjeli zajedno. Prebivaju u različitim zemljama, a za Božić su se sastali kod nje u Sofiji. Pridružuje im se i njezina kćer, autorica filma, koja je od ranog djetinjstva dijelom njihove priče. Međusobna interakcija otkriva kompleksnost odnosa između njih troje, njihove pomalo osebujne osobnosti, kao i preispitivanje njihove prošlosti, sadašnjosti i budućnosti.

* BEHEMOT

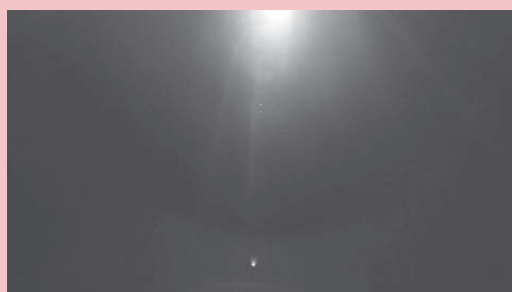
igrani, 17'55", 2017

AUTOR: Igor Dropuljić, Akademija dramske umjetnosti, Zagreb

SUDJELOVALI: Pere Cukrov, producent; Jure Cukar, snimatelj; Domagoja Šekelja, prvi asistent redatelj; Krešimir Korade, tonski snimatelj; Zorana Rajić, montažerka slike; Alena Murar, montažerka zvuka

SINOPSIS: Junak Stanko bez oklijevanja odlučuje uzeti stvari u svoje ruke i kreće istjerati pravdu. Poduzet će radikalni potez kako bi se izborio za svoju egzistenciju i egzistenciju onih koji se ne usuđuju boriti.

BLACK BOX

eksperimentalni, 9'34", 2015

AUTOR: Una Rebić i Dolores Kovačić ,
samostalni autor, Rijeka

SUDJELOVALI: Tanja Vujasinović

SINOPSIS: Što znači vidjeti grad bez mogućnosti gledanja očima? Kako ga doživljava netko tko je slijep? I kako bi ga doživjele osobe s vidom stavljajući se u poziciju privremenog izuzimanja istog? Black Box je svojevrsan soundscape grada isprepleten naracijom Emila Mandarića, predsjednika Udruge slijepih Primorsko-goranske županije, u njegovom opisu vlastitog doživljaja grada, dok je vizualni segment videa autorska interpretacija mentalnih slika koje se formiraju kroz podražaje okoline.

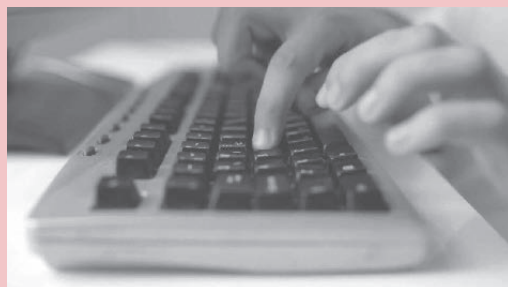
CTRL+Z

igrani, 12'56", 2017

AUTOR: Luka Eterović , samostalni autor, Supetar

SUDJELOVALI: Josip Bojčić, Katarina Šokčević,
Krešimir Štulina, Nadja - Matija Fatović,
Elizabeta Ružić, Tina Ljubenković

SINOPSIS: Marko dobije zadatak od šefa da dovrši kod za program koji uskoro izlazi na tržište, no njegova tipkovnica više ne radi kako treba nakon što je slučajno po njoj prolio piće... Ili barem ne radi kako je radila prije.

ČEKAONICA

eksperimentalni, 4'20", 2016

AUTOR: Božena Končić Badurina,
Grad na drugi pogled, Zagreb

SUDJELOVALI: Tanja Vujasinović

SINOPSIS: Kolodvorska čekaonica kratki je video vodič kroz čekaonicu željezničkog kolodvora u Koprivnici koji daje detaljan opis njezinih arhitektonskih svojstava i inventara kao i prikaz tipičnih socijalnih interakcija koje se u njoj odvijaju. Dokumentarne snimke interijera i stvarnih putnika miješaju se s režiranim prizorima gdje se minucioznim bilježenjem onog najočiglednijeg i najobičnijeg stvara neka vrsta paradoksalnog etnografskog odmaka u kojemu se svakodnevno i poznato sagledava kao nepoznato.

DOKUMENTARNI FILM

„SAD ILI NIKAD“

igrani, 16'00", 2017

AUTOR: Zorko Sirotić , Kinoklub Zagreb, Zagreb

SUDJELOVALI: Zorko Sirotić, Petra Grobensi,
Darko Brajković

SINOPSIS: Istarski umjetnik Darko Brajković započinje svoj dugo sanjani projekt „Pazin, grad mog djetinjstva“, no stvari uskoro krenu u nepredviđenom, zlokobnom smjeru.

DREVNA KRV U STAROM SRCU

eksperimentalni, 4'29'', 2017

AUTOR: Josip Kolarić , Avis Rara Studio, Vrbovec

SUDJELOVALI: Augustin Koprić

SINOPSIS: Film počinje kampiranjem i kuhanjem na vatri, a onda se naglo prebacuje na noćnu atmosferu i hod u noći kroz šumu sve do pećine. Putovanje je ujedno stvarno i metaforičko: putovanje kroz dan, putovanje kroz noć; putovanje reminiscencije vlastite egzistencije.

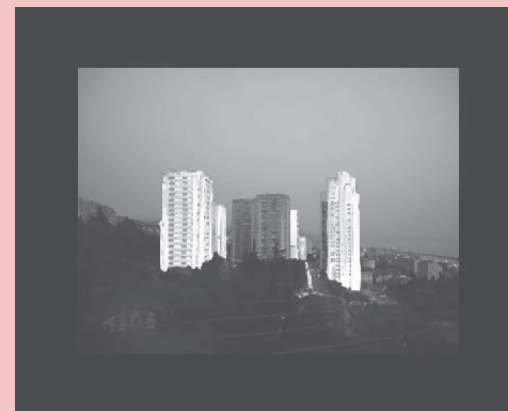
ELUVIES

eksperimentalni, 12'00'', 2017

AUTOR: Andrea Kaštelan i Eleonora Magdalena Vrdoljak , samostalni autori, Zagreb

SUDJELOVALI: Marin Leo Janković, Višeslav Laboš

SINOPSIS: Utapanje se manifestira refleksnim zaustavljanjem disanja kako bi se spriječilo ulazanje tekućine u pluća. Prati ga gubitak svijesti zbog hipoksije. U sljedećoj fazi disanje se obnavlja uz masovno prodiranje vode u pluća. Poslije toga disanje se definitivno zaustavlja i nastupa smrt. Kratki eksperimentalni film Eluvies tematizira utapajuće tijelo postavljajući ga u odnos s vodom kao dominantnim elementom.

GRAD KROZ MOJ POGLED

eksperimentalni, 3'10'', 2015

AUTOR: Niko Bravarić , Grad na drugi pogled, Zagreb

SUDJELOVALI: Sara Salamon, Tanja Vujasinović

SINOPSIS: U sugestivnom videu autor od svog postojećeg pogleda kroz prozor stvara fiktivnu situaciju kombinacijom timelapsea, animacije i glazbe čiji je također autor. Video je nastao u sklopu projekta Grad na drugi pogled Rijeka.

KAKO JE IVA OTIŠLA 16. RUJNA 2016.

igrani, 17'35'', 2016

AUTOR: Tomislav Šoban , Kinoklub Zagreb, Zagreb

SUDJELOVALI: Tomislav Šoban, Matija Pekić, Denis Golenja, Nika Mišković, Pavle Matuško

SINOPSIS: Nakon završenog studija na Zdravstvenom veleučilištu Iva odlazi iz Hrvatske kako bi pronašla posao u Norveškoj. Oprašta se od kolega na tečaju norveškog jezika. U tih par dana prije odlaska prolazi kroz niz situacija s bliskim ljudima koji joj žele dati odgovore na pitanja bez da ih je ona uopće postavila.

* KAMO IDEMO

dokumentarni, 52'00", 2017

AUTOR: Lidija Špegar , Akademija dramske umjetnosti, Zagreb

SUDJELOVALI: Rino Barbir, Iva Ivan, Srđan Popović, Porto Morto, Tibor Keser, Silva Čapin i Kristina Prgomet, Srđan Popović, Luka Gamulin, Tihomir Vrbanc, Fran Sokolić, Kristina Prgomet

SINOPSIS: Mlada žena pokušava zaraditi novac vozeći taksi u Hrvatskoj. Jeste li se ikada, ulazeći u taksi, zapitali tko vas vozi? Ljiljana je mlada žena koja vozi taksi u Zagrebu. Osim početnog iznenađenja kada vide žensku taksisticu, većini putnika je simpatična i s njom se upuštaju u razgovor. Vozeći se s Ljiljanom kroz grad i slušajući razgovore koje vodi s putnicima, otkrivamo u kojemu je stanju hrvatsko društvo, ali i njezinu osobnu priču koja će nas potaknuti da se zapitamo kamo idemo.

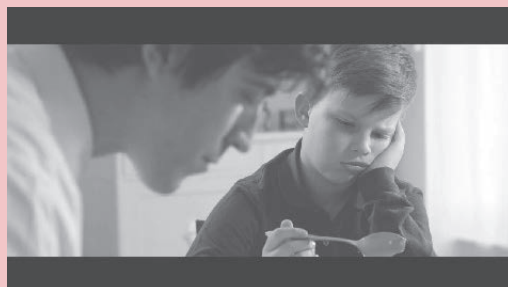
KRALJICA

igrani, 17'20", 2017

AUTOR: Martina Marasović , Blank_filmski inkubator, Zagreb

SUDJELOVALI: Hrvojka Begović, Domagoj Janković, Ivan Grčić, Bruno Mašić, Dragan Šiša, Zorana Rajić, Lana Horvatić, Tena Bakšaj, Dominika Mandić, Kristina Bangoura, Igor Jelinović, Mirna Zgrabljic, Gregor Čavlović, Hrvoje Milavec, Iris Kranjčec

SINOPSIS: Veronika je dobro situirana udana žena i majka devetogodišnjeg djeteta. Njezin tipičan dan na poslu prekida vijest zbog koje rastrojena odlazi u kafić usred radnog vremena. Tamo susreće prijatelja iz srednje škole.

* LOVAČKA SREĆA

dokumentarni, 13'30", 2017

AUTOR: Maja Alibegović , Udruga Restart, Zagreb

SUDJELOVALI: Jasmina Beširević; Clara Ferrando Costa, Maja Alibegović; Ivan Zelić; Anita Bastašić; Maja Alibegović

SINOPSIS: Slovenska lovačka tradicija sastoji se od niza lovačkih običaja, pravila i rituala, koji ne samo da su elementarni dio lovačke kulture, već igraju važnu ulogu u očuvanju slovenskog nacionalnog identiteta. Kroz priče i objašnjenja lovaca, film daje uvid u život i običaje te brojne, u Sloveniji još uvijek prevladavajuće muške, zajednice.

NEPOSLUŠNOST

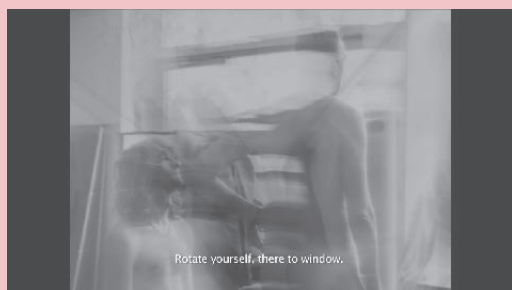
igrani, 11'55", 2016

AUTOR: Josip Visković , samostalni autor, Zagreb

SUDJELOVALI: Anton Gromov, Milena Grigolo, David Dzotsenidze, Mario Bu Raad, Steven Nasr, Francesco Baiocco, Nina West, Roy Fakhry, Elizabeth Caldwell, Marko Tomašević, Dragan Šiša

SINOPSIS: Djevojka sudjeluje u kampu za proširenje uma, ali prisiljena je ostati čuvati kamp dok se svi ostali idu drogirati u šumu.

NIJE ODGOJ

igrani, 17'17", 2017

AUTOR: Tomislav Šoban , Akademija dramske umjetnosti, Zagreb

SUDJELOVALI: Tomislav Šoban, Sara Bernarda Moritz, Adrijana Dimić

SINOPSIS: Profesor Hum posjećuje Dunju dok slika dva muška modela u svojoj klasi. Zajedno odlaze na večeru gdje razgovaraju o njezinoj skoroj izložbi za koju profesor pristaje pisati predgovor. Druženje se nastavlja kod profesora doma u opuštenoj atmosferi.

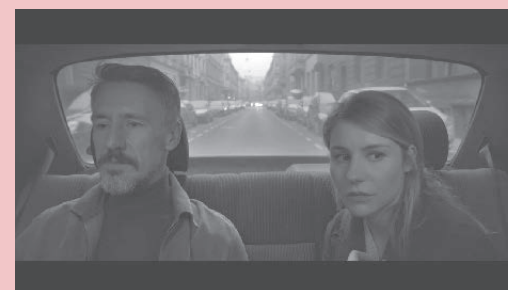
NIŠTA SE NE MOŽE VRATITI

igrani, 6'52", 2017

AUTOR: Damir Radić , samostalni autor, Zagreb

SUDJELOVALI: Damir Radić, Antonio Pozojević, Antonija Šitum, Tanja Kordić

SINOPSIS: Djevojka snima razne prizore camerom obscurum. Dolazi u šikaru, namješta fotografsku napravu, preplave je sjećanja... na trenutke kad je s drugom djevojkom sklapala cameru obscuru... kad je među njima bilo zajedništvo... kad joj je ona bila nadahnuće za fotografske radove...

OPET, UNEDOGLED

igrani, 12'51", 2017

AUTOR: Nikica Zdunić , Akademija dramske umjetnosti, Zagreb

SUDJELOVALI: Ivor Šonje, Nina Ugrinović, Toni Renaud, Denis Golenja, Tajana Bakota, Iva Maria Jurić i Hana Grebenar

SINOPSIS: Postoje razlozi zbog koji je teško voljeti i putevi kojima se uvijek vraćam.

OTOK

animirani, 5'27", 2017

AUTOR: Tea Nucak , Akademija likovnih umjetnosti u Zagrebu i Zagreb film, Zagreb

SUDJELOVALI: Vjeran Šalamon

SINOPSIS: Na Zemlji postoji samo prolazan užitek. Kada je riječ o trajnoj sreći, sumnjam da je itko poznaje. Otok je mjesto postojanosti boja, zvukova, horizonta, mirisa. Osoba se stapa s otokom te otok raste u njoj i tako se rađa kontinuitet zajedničke ispunjenosti.

PRECIJENJENA DRAMATURGIJA

dokumentarni, 21'00", 2017

AUTOR: Sunčica Ana Veldić , Akademija dramske umjetnosti, Zagreb

SUDJELOVALI: Nina Džidić Uzelac, Jan Klemsche

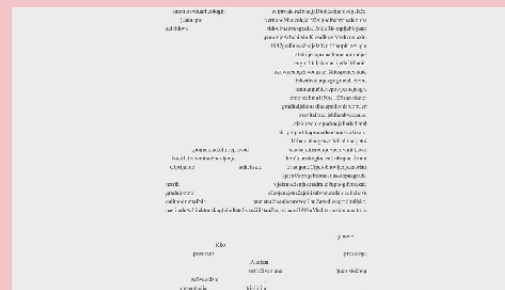
SINOPSIS: Autorica filma je studentica dokumentarne režije, potekla iz Kinokluba Zagreb. Nakon godina stvaranja avangardnih i neobičnih filmova, pokušava napraviti film čvrste strukture. To joj baš ne ide pa nastoji dokazati da je film više epska nego dramska umjetnost koja ponekad doseže dimenzije lirskog.

PREKO PUTA

dokumentarni, 10'30", 2016

AUTOR: Pavle Kocanjer , samostalni autor, Karlovac

SINOPSIS: Autorova velika želja za virenjem u tuđe stanove i promatranje ponašanja ljudi bila je motiv snimanja ovoga kratkog voajerističkog filma. Otkada zna za sebe, autor voli špijunirati ljude i ono što rade. Doselivši se u novi stan u Zagrebu, odlučio je vidjeti koliko će toga saznati o susjedima, promatrajući ih kroz okular fotoaparata. Projekt je sniman kroz osam mjeseci.

PROCES

animirani, 4'35", 2017

AUTOR: Lucija Bužančić , Akademija likovnih umjetnosti u Zagrebu i Zagreb film, Zagreb

SUDJELOVALI: Camel Toe Theme, Vojin Hraste, Mišo Komenda, Srđan Šegvić, Vice Ercegović

SINOPSIS: Proces je kratki film o procesu animiranja kakvog učimo na fakultetu, od ideje ili koncepta kojeg obrađujemo, preko layouta, storyboarda i knjige snimanja do konačnog rada, odnosno animiranog filma. Radnja prati lik koji se jednoga jutra probudi kao slovo u tekstu. Čim postaje svjestan samoga sebe, počinju i njegove preobrazbe. Izmjenjuju se kadrovi ispunjeni bilješkama. Nakon layouta, ulazi u pozadine, a zatim se pojavljuje i boja. Na samome kraju filma, kod eksportiranja, lik doživljava stres.

PROLOG

eksperimentalni, 9'00", 2017

AUTOR: Vjekoslav Gašparović , samostalni autor, Rovinj

SINOPSIS: Budući da sam bio dijete kad je počeo rat u Hrvatskoj, tražim odgovore na pitanja kako je uopće moguće da do rata i dođe. Kako je moguće da ljudi počnu pucati jedni na druge? Za vrijeme rata, istovremeno s ubijanjem i patnjom, gotovo nezapaženo odvijao se i jedan drugi, sumnjivi proces privatizacije javnih dobara. Tražeći odgovore, počeo sam analizirati ulogu medija u spomenutim procesima.

PROTOPLAZMA

animirani, 4'53", 2017

AUTOR: Katrin Novaković, Akademija likovnih umjetnosti u Zagrebu i Zagreb film, Zagreb

SUDJELOVALI: Darko Škrobonja, Andrija Santro, Igor Ivanković, Martin Peranović

SINOPSIS: Protoplazma je živa tvar stanice organizma. Osnova je života i u tekućem je stanju. Unutarnji organizam, misli i osjećaji povezani su. Kreću se prema van i vraćaju opet nazad. Sve pulsira, širi se i skuplja te time stvara svoj prostor kroz koji fluidno prolazi. Ponekad u isto vrijeme sežemo prema van i skupljamo se. To stvara konflikt koji sprečava da se tekućine pokreću. Nastaje strah i tjeskoba te postajemo nepokretni.

QUIXOTE

dokumentarni, 3'19", 2017

AUTOR: Josip Visković, samostalni autor, Zagreb
Sudjelovali: Alpha Hsu

SINOPSIS: Gospodin Dudo odučio je posvetiti vruće nedjeljno popodne čišćenju rijeke, ponosa grada.

S.O.U.R.

dokumentarni, 6'18", 2016

AUTOR: Ivan Smoljan, Klub Pulske filmske tvornice, Pula

SUDJELOVALI: Toma Zidić, Martin Šatović, Marko Zdravković-Kunac, Emir Mutatić

SINOPSIS: Potaknut njihovim povijesnim značenjem, odlučio sam snimiti grafite, odnosno parole, koji datiraju iz kraja Drugog svjetskog rata, a nalazimo ih manje ili više očuvane diljem Istre na fasadama kuća, stambenih i poslovnih zgrada i sličnom. No, film nije sniman kao klasični dokumentarac, već jednim modernijim pristupom. Osim slike, u filmu važnu ulogu ima i audiozapis u pozadini. Cilj je filma potaknuti ljude da na tren zastanu i primijete te grafite u današnjem užurbanom načinu života.

SILENS - 28. 4. 2016.

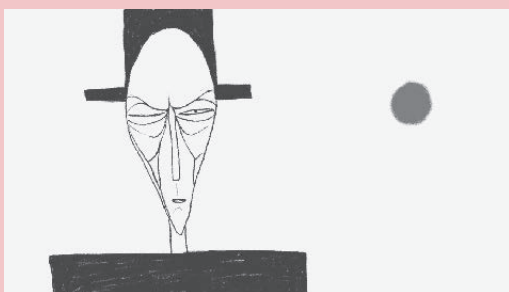
eksperimentalni, 10'28", 2016

AUTOR: Marko Jović, samostalni autor, Zagreb

SUDJELOVALI: Tanja Vujasinović, Sven Rastovac

SINOPSIS: Silens - 28. 4. 2016. predstavlja autorovo viđenje tvornice obuće Silens. Od zvučnog zapisa tvornice autor gradi industrial/noise/ambiental kompoziciju na što nadovezuje videozapis tvornice, koji tretiranjem kroz razne montažne postupke finalizira u eksperimentalni audiovizualni portret Silensa.

„STRANAC“ U MOJOJ GLAVI

animirani, 4'27", 2017

AUTOR: Petra Balekić, Akademija likovnih umjetnosti u Zagrebu i Zagreb film, Zagreb

SUDJELOVALI: Vjeran Šalamon, Jadranka Đokić, Bojan Kondres

SINOPSIS: Film je pokušaj rekonstrukcije knjige „Stranac“ Alberta Camusa koju sam čitala prije dvanaest godina. Sjećam se da je u tom periodu knjiga ostavila snažan utjecaj na mene, ali više se ne sjećam kompletne radnje, samo pojedinih fragmenata i atmosfere. Stoga sam u filmu pokušala smjestiti te fragmente u neki kontekst pokušavajući se što više približiti izvornoj radnji.

TREĆI ZAKON

animirani, 6'00", 2017

AUTOR: Goran Radošević, Akademija likovnih umjetnosti u Zagrebu i Zagreb film, Zagreb

SUDJELOVALI: Igor Dropuljić

SINOPSIS: U bezimenom gradu nastanjenom različitim stanovnicima koje pokreće strana, a opet podmukla energija, događa se kružni ekvinocij dana i noći. Između zanosa i dosade, taj beskonačni ciklus predstavljaju neonske reklame, koje određuju sve postupke spomenutih građana i kreiraju njihovu paradoksalnu i autoreferencijalnu stvarnost.

TRG

eksperimentalni, 6'04", 2016

AUTOR: Marijan Molnar, Grad na drugi pogled, Zagreb

SUDJELOVALI: Tanja Vujasinović

Sinopsis: U videu Trg autor se bavi marginaliziranošću stanovnika treće životne dobi kroz idealiziranu tezu o gradu kao istinskom prostoru integriteta i zajedništva. Video prikazuje predvorje blagovaonice staračkoga doma prije večere. Film je dvaput snimljen. U postprodukciji, Molnar ga prekriva papirom na kojemu ostavlja pravokutni otvor. Povlačeći papir preko ekrana zaustavlja i propušta pogled. Svijet staračkog doma pokazuje se kao svijet diskontinuiteta.

WHITE TRASH

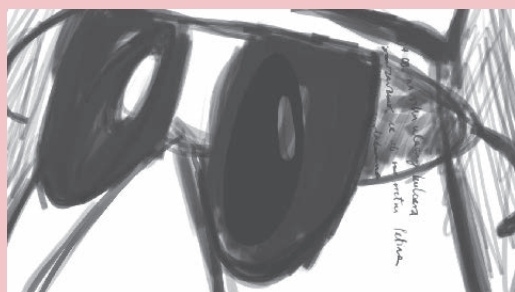
dokumentarni, 11'26", 2017

AUTOR: Sunčica Ana Veldić, Akademija dramske umjetnosti, Zagreb

SUDJELOVALI: Sunčica Ana Veldić, Ante Cvitanović, Jan Klemsche, Marta Broz, Sunčica Ana Veldić, Martin Semenčić, Olja Budimir

SINOPSIS: Na zagrebačkom smetlištu Jakuševac galebovi se zimi masovno hrane ljudskim otpadom. Bjelina zamaha njihovih krila u potpunosti je u suprotnosti sa smećem ispod njih, no magla ih stapa u snovit prizor koji razbijaju radni strojevi razgrćući smeće.

ZAŠTO

animirani, 6'45'', 2017

AUTOR: Iva Božić, Akademija likovnih umjetnosti u Zagrebu i Zagreb film, Zagreb

SUDJELOVALI: Adrian Pelc, Kristina Prgomet

SINOPSIS: Dva alpinista, Ola i Bole, kreću u pothvat života – zimski uspon opasnim Messer-Schmidt smjerom. Tijekom uspona Ola na brzinu zapisuje što mu se dešavalo sve do trenutka kad su od uspona morali odustati. U očaju, gubeći nadu da će ostati živi, obojica zamišljaju sretniji scenarij u kojemu su se mogli zateći. Njihove želje animirani film ostvaruje te počinje dobra stara potraga za boljim životom.

ZAUVIJEK

eksperimentalni, 11'42'', 2015

AUTOR: Monika Rusak, Akademija primijenjenih umjetnosti, Rijeka

SUDJELOVALI: Monika Rusak, Luka Smuk, Dajana Jurman Osip, Ružica Juras, Liberta, Morena Matijašević, Nikol Čačić

SINOPSIS: Projekt „Zauvijek“ kratki je film o prolaznosti života i (us)trajnosti najvećih životnih vrijednosti. U filmu su korišteni zvučni zapisi dokumentarnih snimka razgovora s protagonisticom, R. J. (90), oko čije se životne priče gradi nelinearna narativnost.

ZBREGOV

dokumentarni, 6'36'', 2017

AUTOR: Mladen Božić, FFVAL, Luka

SUDJELOVALI: Mladen Božić, Juraj Porodec

SINOPSIS: Proizvođači nam na svakom proizvodu napišu sve o proizvodu: sastav, način upotrebe, način skladištenja, pa čak i način držanja. Većinom smo zadovoljni tim uputama, ali one mogu dovesti i do opasnih posljedica ukoliko ih se previše doslovno shvati. Međutim, i onda postoji rješenje i zove se „Služba za korisnike“.

VIKEND UDRUGA ČLANICA

Hrvatski filmski savez trenutno čini 46 kinoklubova i udruga koje djeluju u području audiovizualne djelatnosti. S obzirom da se tehnologija razvija iz dana u dan, a klubovi i udruge djeluju amaterski, od iznimne je važnosti potaknuti čvršću i češću suradnju između njih kako bi svladali sve prepreke koje nam nose neizvjesna vremena. Potaknut time Hrvatski filmski savez želi svake godine krajem studenoga održati dvodnevno druženje za sve udruge članice i to u okviru Revije hrvatskog filmskog stvaralaštva. Upravo će to biti mjesto za prezentaciju rada udruga i predstavljanje programa, te traženje partnera na projektima, ujedno i upoznavanje novih članica. Nadamo se da će članice prepoznati Reviju kao mjesto susreta i budućih suradnji ne samo među udrugama članicama, već i među samim autorima na Reviji.

SUBOTA, 25. STUDENOGA

10:30

Vikend udruga članica HFS-a:
Obrazovni programi HFS-a (Gradska vijećnica)

11:30

Vikend udruga članica HFS-a:
Revijski programi HFS-a (Gradska vijećnica)

13:30

Ručak (hotel Bunčić)

15:00

Vikend udruga članica HFS-a: Zajednički projekti
HFS-a i udruga članica (Gradska vijećnica)

16:00

Treća revijska projekcija
(Pučko otvoreno učilište Vrbovec)

18:00

Četvrta revijska projekcija
(Pučko otvoreno učilište Vrbovec)

21:00

Peta revijska projekcija (Pučko otvoreno učilište
Vrbovec)

22:30

Eksperimentalna filmska instalacija *Sad znaš*
(galerija Pučkog otvorenog učilišta)

23:00

Filmski mingl (kafić Klasik)

NEDJELJA, 26. STUDENOGA

10:00

Javno žiriranje prema pravilima UNICA-e
(Pučko otvoreno učilište Vrbovec)

12:30

Izlet i ručak

16:30

Dodjela nagrada i zatvaranje Revije uz projekciju
nagrađenih filmova s ovogodišnje UNICA-e
(Pučko otvoreno učilište Vrbovec)

UNICA

Uspješno predstavljanje hrvatskih filmova na ovogodišnjoj UNICA-i, Svjetskom festivalu neprofесиjskog filma, koja se održala u njemačkom gradu Dortmundu, sjajno je zaključeno s dvije medalje i jednom posebnom nagradom.

Hrvatsku su predstavljala četiri filma prema odabiru Diane Nenadić: dokumentarac „Rođendan” Tadije Tadića nastao u produkciji ADU, animirani film „Otok” Tee Nucak u produkciji ALU i Zagreb filma, igrani film „Med i mliko” u produkciji Kino kluba Split i Blanka i „Vertikale” Lorne Kunčić u produkciji Restartove škole dokumentarnog filma.

Ovogodišnju delegaciju na UNICA-i činili su Tadija Tadić, redatelj filma „Rođendan”, i Marko Jukić, redatelj filma „Med i mliko”. Film „Rođendan” osvojio je prvu nagradu na 48. Reviji hrvatskog filmskog stvaralaštva godine koja se održala u studenom 2016. u Varaždinu. To je naša najstarija manifestacija namijenjena neprofесиjskom filmskom stvaralaštvu. Film „Med i mliko” prikazan je na Danima hrvatskog filma, Festivalu mediteranskog filma, Zagreb film festivalu i mnogim drugima a na Zagreb film festivalu je osvojio posebno priznanje u programu Kockice.

Hrvatska delegacija održala je zaista veoma uspješno predstavljanje koje je i ovjekovječeno zlatnom medaljom za film „Vertikale”. Isti film nagrađen je i nagradom Young UNICA, a film „Rođendan” osvojio je srebrnu medalju.

Film „Vertikale” nam govori o neobičnim životnim pozivima i transformaciji slabosti u snagu i umjetnost. One su svjedočanstvo da zadovoljstvo leži onkraj straha, da je planina ogledalo nas samih, a pogled s vrha fantastičan.

Film „Rođendan” govori o Rudi, koji je nakon što je izgubio posao, odlučio slijediti san i otvoriti boksačku dvoranu „300 boxing gym”. Da bi mu se isplatio trud i novac koji je uloženo u to sve, Ruda svakodnevno radi od jutra do mraka, jednako uživljeno i energično odraduje i po desetak treninga dnevno s različitim grupama ljudi. Jedan od takvih dana je i njegov rođendan.

Ove godine posebno priznanje za Hrvatsku je i poziv Sunčici Fradelić u ovogodišnji žiri UNICA-e. Poziv za našeg predstavnika u žiriju je uslijedio s obzirom na veoma uspješan nastup hrvatske delegacije na prošlogodišnjoj UNICA-i.

Žiri je istaknuo da su hrvatski filmovi, iako iznose mnoge probleme, profesionalno snimljeni te da su mladi autori koji se natječu u amaterskom programu praktički već profesionalci.

Čestitamo nagrađenima!

DOBITNICA NAGRADE UNICA-E

Davne 1973. godine Vera Robić-Škarica je po prvi put postala tajnicom Kino saveza Hrvatske, današnjeg Hrvatskog filmskog saveza, koji je tada imao samo sedam učlanjenih kinoklubova da bi se u proteklih više od četrdeset godina transformirao u današnju, šest-sedam puta brojniju krovnu organizaciju domaćeg amaterskog (ili neprofесиjskog, kako vam drago) filmskog stvaralaštva, ali i jednog od najznačajnijih filmskih producenata u nas, sigurno najproduktivnijeg domaćeg izdavača filmske publicistike, pa kreatora i organizatora sve bogatije međunarodne suradnje, poticatelja digitalizacije i revitalizacije hrvatske mreže kinoprikazivača, glasnog zagovaratelja uvođenja medijske kulture u redovitu nastavu osnovnih i srednjih škola, organizatora edukacije za sve one koji su željeli više naučiti o medijskoj pismenosti te poticatelja širenja filma u sve segmente kulturnog i društvenog stvaralaštva u nas.

Rođena 1949. godine u Buševcu, u srcu Turopolja, diplomirala je upravno pravo na Pravnom fakultetu u Zagrebu, a nakon što je prvi put postala tajnicom KSH/HFS birana je na tu funkciju ponovo i ponovo.

Zašto? Jednostavno zato što od nje nitko nije bio bolji.

Tko je Vera dobro znaju mnogi iz hrvatskoga (i međunarodnog) filmskog svijeta, jer je tolike godine prepoznaju kao najpouzdaniju i najaktivniju filmašicu, prvu ženu hrvatskog filma, sveprisutnu, uvijek spremnu pomoći svakomu tko je za pomoć pita (a često i onima što se ne usude pitati), savjetnica, idejni vođa, mnogi su govorili majka, a sada sve češće i baka svima koji se vrte oko filma.

Jer, vrijeme je neumitno i nezaustavljivo. Po sili zakona je morala u mirovinu, iako smo svi znali da ju je teško ili nemoguće zamijeniti, i da bi još mogla i trebala mnogo dati filmu. I svima nama.

Desetljećima je vodila tu našu udrugu koja brine

prije svega o filmskom obrazovanju i amaterskom filmskom stvaralaštvu, od djece do odraslih, a upravo zahvaljujući njoj filmski je amaterizam dugo bio najorganiziraniji i najsolidniji dio kinematografskog sustava, uređeniji i od profesionalnog filma. Vodila ga je godinama kao tajnica, a onda još dvije godine i kao predsjednica Hrvatskog filmskog saveza. Umjesto autorstvom, u kojem bi sigurno imala što za reći, bavila se produkcijom, i bila jako ponosna na djela svojih odabranih autora.

Vera je od Hrvatskog filmskog saveza napravila uzornu koordinaciju koja brine i vodi amaterske revije, pedagoško i obrazovno nakladništvo, slavne Ljetne škole, i još...i još...

Stoga nagrada UNICA-e pripada Veri Robić-Škarica posve prirodno i daleko više nego bilo komu drugom sa ovih prostora.

Vera, hvala!

LJUBAVNE FILMSKE PRIČE

Duga suradnja Darka Bana s hrvatskim filmskim distributerima urodila je još jednom zanimljivom, ako ne i bizarnom suradnjom. Naime, 2005. godine distributerska kuća Zauder film započela je s izdavanjem posebnih filmskih mjesečnika te su tražili suradnike novinare i tekstopisce. Ponuda je stigla i do urednika i voditelja emisije o filmu *Neverending story* koji je tako 2005. započeo pisati recenzije, preporuke i ljubavne priče koje su u obrađenim verzijama objavljivanje u novopokrenutim časopisima. Suradnja sa Zauder filmom potrajala je punih šest godina. U tom razdoblju objavljeno je preko 400 recenzija različitih filmova te oko 200 priča, od kojih su neke korištene kao temelj za scenarije filmova koje je snimila filmska i distribucijska kuća Zauder film. I jedan od poznatijih glumaca i redatelja s područja Bosne i Hercegovine, Backy Jakić, nakon odlaska u SAD naručio je i dobio od Darka Bana scenarij za *remake* filma i serijala Sandokan, ovaj put u erotskom stilu.

Darko Ban, Ivan Koprić

SAD ZNAŠ

Sad znaš eksperimentalna filmska instalacija autori: Verena Jakuš i Donat Radas

„(...) onak', tu si u tom prostoru već sedam godina, imaš neku povijest tog prostora, ono... ne znam, kad bi' ti to vizualno morala opisat' to bi ti meni bilo k'o... ne znam, kad gledaš... krimić neki, i onda uđu oni u sobu i bace onaj suzavac koji se onak' dimi... i sad zamisli da je taj dim onak' crn i siv i bljakav, i sad, ispuni se prostorija tim i treba ti onak', pol godine da se to raščisti taj dim, ali taj dim se i dalje ne raščišćava jer je... prostorija hermetički zatvorena... i tak je cijelo vrijeme... Kad imaš dvoranu, onda si ono malo nekako slobodnija, možeš... nekak'... živit' s tim prostorom, ovak' je, drugo...”

Iz transkripta intervjua s Ivom Richtermoc, 27. lipnja 2017., Zagreb

Sad znaš je subjektivna reakcija autora i plesačice Ive Richtermoc na zbivanja u Zagrebačkom plesnom centru u razdoblju od ljeta 2016. do danas.

U prostorima Centra 2. studenog 2016. autori i plesačica snimili su kratki plesni film, koji je godinu dana kasnije podvrgnut opetovanom presnimavanju. Presnimavanja su izvedena *in situ* u izlagačkom prostoru i rad se sastoji od više projekcija čije je prikazivanje ciklično. Projekciju prati zvučni zapis intervjua s plesačicom.

„(...) znači vidimo se danas? u 9 u zpc-u? - da, dođi u zpc, pa ak baš ne bumo mogli biti tamo naći ćemo neš. - ok „

Iz korespondencije autora, 27. lipnja 2017., Zagreb

PJESNIČKA VEČER PERLICE NA TAMNOM NEBU

Na vrbovečkom području uvijek je bilo ljudi s književnim darom, ambicijama i postignućem. Neki od njih ostavili su trag svojom poezijom. Na pjesničkoj večeri pod naslovom *Perlice na tamnom nebu*, po naslovu pjesme Ivana Koprića, bit će čitane pjesme nekoliko vrbovečkih pjesnika u rasponu od najpoznatijeg Branka Čegeca, preko pokojnih Josipa Velebita, Jure Žgele i Stjepana Pajsara, do zanimljivog pjesnika Darka Vidovića i, na kraju, Ivana Koprića, koji dosad kao pjesnik nije javno nastupao.

Najpoznatiji pjesnik porijeklom iz vrbovečkog kraja je Branko Čegec, rođen 1957. u Kraljevom Vrh, autor niza zbirka pjesama (*Eros-Europa-Arafat*, 1980.; *Zapadno-istočni spol*, 1983.; *Melankolični ljetopis*, 1988.; *Ekran praznine*, 1992.; *Tamno mjesto*, 2005.; *Zapisi iz pustog jezika*, 2011.; *Pun mjesec u Istanbulu*, 2012.). Goranov vijenac za ukupan prinos suvremenoj hrvatskoj poeziji Čegecu je dodijeljen na Goranovu proljeću 2013. godine. Dobitnik je i niza drugih književnih nagrada, a pjesme su mu uvrštene u tridesetak antologija, izbora i pregleda u zemlji i inozemstvu. Autor je ili suautor više izbora i pregleda hrvatske književnosti (poezije i proze) u zemlji i inozemstvu.

Josip Velebit (1911. – 2000.) objavio je zbirke pjesama *Putnikova pjesma* (1940.), *Lirski zapisi* (1953.) i *Ipak se kreće* (1996.). Objavio je i zbirku pjesama na esperantu (*Pjesma telegrafista – Kanto de telegrafistoj*, 1996.). Na esperanto je prevodio pjesme D. Tadijanovića, M. Krleže, I. G. Kovačića, D. Cesarića, T. Ujevića i drugih pjesnika, ali je posebno poznat po prijevodu na esperanto *Smrt Smail-age Čengića* I. Mažuranića.

Jure Žgela (1948. – 2004.) za života je objavio zbirke pjesama *Pohvala ljudskoj ruci* (1994.) i *Cesto, ljubavi moja* (1997.), dok mu je dio pjesama objavljen posthumno u knjizi *Susret na obzoru* (2006.). Darko Vidović je autor zbirke rubajija u tri dijela *Divani* s Hajjamom objavljene od 2007. do 2009. (Izvori), koje piše po uzoru na slavnog perzijskog pjesnika Omara Hajjama (1048.-1131.). Ivan Koprić nije dosad objavljivao poeziju.

Tema pjesničke večeri koju organizira vrbovečka udruga *Avis Rara Studio* kao manifestaciju uz 49. Reviju hrvatskog filmskog stvaralaštva je putovanje u najširem smislu riječi, put, odlazak, kretanje, stvarno ili virtualno, geografsko ili životno. Na tom putu se svaki putnik nada skupiti svoje perlice, svoje dragocjenosti, svoje bogatstvo koje niže na nisku života pod nebom koje je čas tamno, čas osunčano.

Irena Habeš Koprić, Ivan Koprić

NIKAD ZAVRŠENA PRIČA

U proljeće 1996. godine nakon nekoliko dana razgovora s tadašnjim direktorom Radio Vrbovca, Ivanom Turkom, pokrenuta je emisija o filmu pod imenom *Neverending story*. U eksperimentalnom razdoblju emitiranja emisija je trajala pola sata, a emitirana je uživo srijedom u večernjim satima. Urednik i voditelj emisije Darko Ban uspio je u roku od mjesec dana sklopiti ugovore sa svim relevantnim hrvatskim kinodistributerima i videodistributerima, koji su Radio Vrbovcu, za oglašavanje u emisiji, uplaćivali mjesečno 400 kuna, te dijelili videofilmove i ulaznice za kinopredstave. Nepunih dva mjeseca kasnije, emisija je produžena za dodatnih 30 minuta, a do kraja godine još za 60 minuta, te stalni radijski termin srijedom od 20 do 22 sata.

Nitko, pa niti najveći optimisti, nije mogao predvidjeti kako će ta emisija bez prekida biti emitirana sve do današnjih dana, što je puna 21 godina emitiranja, te ovu emisiju svrstava među najdugovječnije emisije o filmu koja se emitira na hrvatskim radijskim postajama. Kroz emisiju su prodefilirali mnogi PR manageri filmskih distributerskih kuća, a najveći uspjeh voditelja bio je dovođenje u emisiju direktora i vlasnika najveće filmske i distributerske kuće za erotske filmove gospodina Dalibora Zaudera, koji je punih dva sata upoznao slušatelje emisije o svojim distributerskim, ali i filmskim poslovima. Naime njegovo poduzeće snimilo je i nekoliko filmova u hrvatskim gradovima. Jedan od tih filmova trebao je biti snimljen i u Vrbovcu te vrbovečkoj okolici, što bi za Vrbovec bio velika reklama, jer Zauder film je bio i ostao ekskluzivni distributer najvećih europskih i svjetskih izdavačkih i producenčkih kuća za područje bivše države. No, kako mu niti jedan tadašnji vlasnik ugostiteljskih usluga Vrbovca nije želio dati u zakup kompletan objekt koji bi poslužio kao baza za snimanje filmova, gospodin Zauder je odustao od snimanja u našim krajevima te svoju filmsku ekipu stacionirao u Slavoniji.

Uspješna i sadržajna suradnja s filmskim i distributerskim kućama u Hrvatskoj, koja traje i danas, dovela je u Vrbovec između ostalog i poznate animatore Zagrebačke škole crtanog filma, koji su u knjižnici tadašnjeg Narodnog sveučilišta animirali mlade kadrove za buduću školu animacije koja je trebala biti pokrenuta u Vrbovcu, te retrospektivom domaćih igranih filmova i velikom izložbom filmskih plakata i filmskih časopisa i brošura koji su tada izlazili u tjednim i mjesečnim terminima. Valja spomenuti kako je tom prilikom na izložbi bio izložen i jedan jedini primjerak plakata prvog

hrvatskog filma „H-8“, te svi plakati hrvatskih filmova koji su snimljeni dotada.

Suradnja s tadašnjim distributerom Oscar Vision i njihovim PR-om gospođom Đurđicom Đurinski iznjedrili su organizaciju pretpremijernog prikazivanja hrvatskog filma „Rusko meso“ u vrbovečkoj kinodvorani. Tom prilikom vrbovečkoj publici predstavili su se redatelj filma gospodin Lukas Nola, te glavne glumice i glumci Barbara Nola i Goran Navojec. U telefonskim javljanjima u emisijama su gostovali između ostalih poznati glumac Ivo Gregurević i tadašnji direktor Zagrebačke škole crtanog filma Joško Marušić. Izvještavajući doslovno o svim filmskim događanjima u Hrvatskoj i cijelom svijetu, emisija o filmu imala je velik broj slušatelja ne samo u Vrbovcu i okolici, već i u istočnim dijelovima Zagreba, Sesveta, Velike Gorice, Siska, Varaždinskih toplica i Bjelovara što su potvrđivala javljanja slušatelja iz tih mjesta za vrijeme zabavnih igara u kojima je podijeljeno nekoliko tisuća VHS i DVD filmova, majica, kapa, filmskih plakata, raznog reklamnog materijala, šalice, čaša, kabanica, torba, odnosno svega što su filmske distributerske kuće poslale na adresu emisije o filmu.

Tih godina emisija o filmu bila je jedna od najslušanijih autorskih emisija što je dokazano u velikoj božićno-novogodišnjoj tomboli kada je u dva sata emitiranja podijeljeno više od 100 poklona, dok je automatska sekretarica radijskog telefona zabilježila još nekoliko stotina poziva koji se nisu uspjeli probiti u emisiju!

Dolaskom novog direktora u Radio Vrbovec, gospodina Trpimira Vickovića poznatijeg pod nadimkom Vicko Budilica, sve autorske emisije RV-a su ukinute, pa tako i emisija o filmu, koja je u trenutku ukidanja emitirala 600. emisiju. Urednik i voditelj emisije uspio je dogovoriti nastavak emitiranja emisije o filmu, ali na Radio Martinu i pod imenom *Movie Star*. Nakon dvije godine emitiranja, emisija o filmu vraćena je na Radio Vrbovec, gdje se emitira i danas i to kao 45-minutna emisija uživo srijedom od 12:15 do 13:00 sati. Emisija je dobila i svoj reprizni termin srijedom od 20:00 sati, a nakon reprize emisije, emitira se tzv. Filmska slušaonica u kojoj slušatelji Radio Vrbovca mogu poslušati cijeli originalni *soundtrack* čiji dijelovi su emitirani u emisiji o filmu.

Tako je praktički emisija o filmu, koja se emitira pod naslovom *Nikad završena priča* (što je hrvatski prijevod originala emisije koja je počela s emitiranjem prije 21

godinu), dobila svoj stari termin, srijedom od 20 do 22 sata. Devedeseta emisija emitirana je 18. listopada, a jubilara stota bit će emitirana 27. prosinca 2017. godine.

Darko Ban

STJEPAN VIDAKOVIĆ JURČEVIĆ

(20. studenoga 1928. – 8. siječnja 2017.)

Stjepan Vidaković rođen je tri i pol mjeseca nakon što je umro pučki tribun i političar Stjepan Radić, po kojemu je i dobio ime. Tako je nekako, *sudbinski*, uvijek bio pomalo u opoziciji, i u ratu i u miru, i na poslu i u umjetnosti. Iste su godine u Zagrebu Maksimilijan Paspas i Oktavijan Miletić osnovali filmsku sekciju u *Foto klubu Zagreb*, koja će 1935., baš na Stjepanov sedmi rođendan, i zvanično postati *Kinoklub Zagreb*. Stjepanova majka Marija, rođena Dienstbier, čiji je otac kao stručnjak za hortikulturu stigao iz daleke Češke da uredi raslinje oko ergele konja u Borikama, kraj Teslića, radila je kao biljeterka u sarajevskom kinu *Imperial* (nakon što je bila prva žena vozačica konjskog tramvaja u Sarajevu), tako da je njen sin od malih nogu zurio kroz prozorčice projekcione kabine i gledao filmove. Domar u zgradi Hrvatskog kulturnog društva *Napredak*, u kojoj je bilo kino, bio je Marko Vidaković, čiji su preci krenuli negdje oko Bribira, stigli prvo sve do Subotice, pa se obreli u Kupresu gdje su se podijelili na dvije grane. Jedna je ostala u poljima oko grada, a druga *ujurila* u gradsko središte, i otada prezimenu dodala i ono Jurčević, koje je Stjepan s ponosom uvijek isticao.

Na završetku Drugog svjetskog rata otac i sin su se nekako našli u bleiburškoj koloni, iz koje se otac nikada nije vratio, a sin je nakon što je prohodao *polu* Jugoslavije ponovo došao u Sarajevo, htio postati tokarom, a završio kao stolar. Tako je 1948. stigao do Zagreba i zaposlio se u nekoj stolarskoj radionici, u Ilici, a već 1950. našao novi posao u Chromosu. Nije znao da će tu provesti iduće 23 godine života. Tu je završio i srednju školu i radio u Općem sektoru. Iz Sarajeva je donio ljubav prema glazbi pa je povremeno svirao klarinet ili saksofon na plesnjacima, bavio se planinarenjem, a volio je i sastavljati križaljke. Pomalo se bavio i novinarstvom, najviše u tvorničkom listu, a povremeno i boksom, o čemu je zauvijek ostao trag na njegovu nosu.

Kako je u Chromosu postojala i Foto sekcija, Stjepan se aktivno uključio u rad, a uskoro kupio i svoju prvu filmsku kameru. Prva iskustva o amaterskom filmu stekao je iz literature, ali dobro su došla i neka praktična znanja koja je pokupio još u projekcijskoj kabini *Imperiala*. Idućih je godina nastalo nekoliko obiteljskih i turističkih filmova, koje je sam snimao, razvijao, montirao i režirao. Krajem šezdesetih je godina na poziv Krune Heidlera došao u *Kinoklub Zagreb*, gdje je nakon polaganja ispita kod Drage Dopplera

stao prihvaćati razna i brojna zaduženja, od blagajnika do tehničkog tajnika. Bio je voditelj više od dvadeset tečajeva, u klubu i na terenu, u brojnim poduzećima.

Od 1974. radi u Kino savezu Hrvatske, kao tehnički tajnik, sve do odlaska u mirovinu 1990. godine. Smatrajući da ne bi bilo u redu da svoju poziciju koristi kao svojevrsnu privilegiju, zamrznuo je autorski rad sve dok je bio u KSH. Tek početkom devedesetih tako nastaju njegovi slavni filmovi *Autoportet*, *Amorova strijela* i *Alpinisti*. Tih je godina iz KKZ prešao u *Autorski studio ffv*, u kojem su dijelili neke njegove autorske postavke. Sebe je definirao kao *pravog, čistog amatéra* koji se više od trideset godina bavio snimanjem, a mnoge radove nije nikada prikazao već ih je snimao *za dušu*.

Svoju nježnu prirodu nenametljivo je pokazivao udomljavajući broje ljubimce, od australskih zeba i tropskih ribica do mačka Pere. I pored mnogih godina provedenih u Zagrebu nije nikada zaboravio svoje Sarajevo i ponosno je tvrdio da je uvijek bio i ostao Bosanac.

Duško Popović

VLADIMIR TADEJ

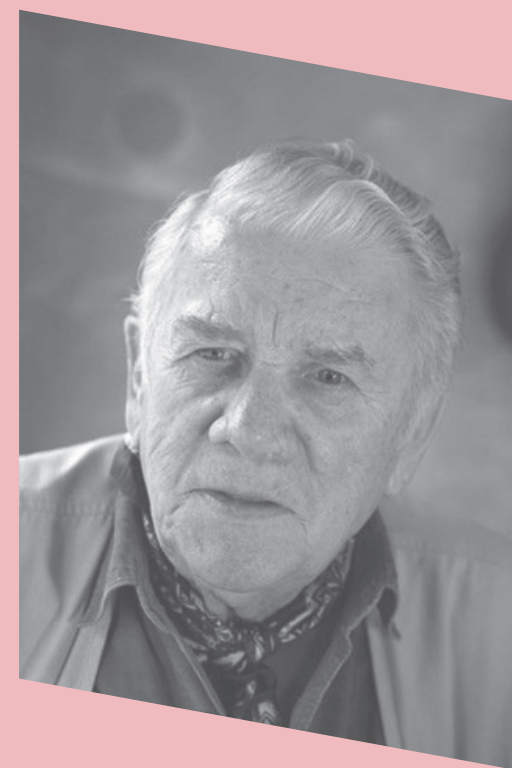
(9. svibnja 1925. – 1. ožujka 2017.)

Od oca, telegrafiste na željeznici i lokalnog fotografa sklonog slikarstvu, Vladimir Tadej naslijedio je osjećaj za likovnost i ljepotu kadra i htio se baviti *malerajem* (bio je privatni učenik slavnog profesora Krizmana), ali je na kraju pod utjecajem obitelji odabrao arhitekturu, a onda 1947. bio pozvan za asistenta scenografa u filmu *Živjeće ovaj narod*.

Rođen u Novskoj 9. svibnja 1925. godine, Vladimir Tadej, redatelj, scenograf, kostimograf, scenarist, filmski publicist, autor dokumentarnih i animiranih filmova, tako je započeo svoj filmski put, a prvu samostalnu scenografiju sačinio za film *Zastava*, snimljen 1949. godine i već za taj prvi posao primio nagradu Narodne republike Hrvatske. Bio je scenograf i u filmovima *Bakonja fra Brne*, snimljenom 1951. godine, *U oluji* iz 1952., *Jubilej gospodina Ikla* snimljenom 1955., a nagradu kritike za scenografski rad osvaja u Puli, za film *Kaja, ubit ću te*, iz 1967. godine. Najdraža nagrada za scenografski rad bila mu je za film *Izgubljena olovka*, snimljen 1960. godine, za koji je dobio i drugu nagradu na festivalu u Mar del Plati, Argentina. Nagrađen je i za scenografski doprinos u filmovima *Dvostruki obroč*, iz 1963. godine, te za *Bitku na Neretvi* iz 1969. Ukupno potpisuje scenografiju u četrdesetak domaćih filmova i više od petnaest stranih, među kojima su bili koprodukcija *Winnetou 1*, iz 1963. godine i *Winnetou 2*, iz 1964., pa *Winnetou među jastrebovima* iz 1964. godine i *Old Firehand*, snimljen 1966. godine.

Uvijek je tvrdio da je najbolja ona scenografija koja se najmanje primjećuje, koje gledatelj uopće nije svjestan, a isto je sa glazbom, kostimima ili rasvjetom. Bio i kostimograf u desetak filmova, među kojima su *Jubilej gospodina Ikla*, *Bitka na Neretvi* itd., a napisao je i tridesetak scenarija za animirane filmove, među kojima su bili i *Cowboy Jimmy*, nagrađen Zlatnom Arenom u Puli 1957. godine pa *Happy end* iz 1958., *Krava na granici*, koji je osvojio Grand prix u Oberhausenu 1962. i specijalnu nagradu u New Yorku 1964. godine, i drugi. Samostalno je režirao crtani film *Sve želje svijeta* snimljen 1966. godine.

Prvi igrani film koji je režirao bio je *Družba Pere Kvržice*, snimljen 1970. godine, za koji je dobio nagradu UNESCO za adaptaciju literarnog djela na FEST-u 1971., a snimio je i igrane filmove *Hitler iz našeg sokaka*, nastao 1975. godine, za koji je dobio Srebrnu Arenu za režiju na festivalu u Puli,

pa *Hajdučka vremena* iz 1977. godine i *Tajnu starog tavana* iz 1984., za koji dobiva nagradu Kekec za najbolji dječji film na FEST-u 1985. godine. Ukupno je snimio osam igranih filmova, a za sedam od njih je sam napisao scenarij. Bio je i redatelj TV-serije *Neuništivi* iz 1990. godine.

Prije desetak godina intenzivno se bavio inicijativom za stvaranje *Memorijalnog centra Winnetoua*, na lokacijama gdje je snimljena serija filmova i u suradnji s Jadran filmom.

U jednom je mandatu bio i predsjednikom Kino saveza Hrvatske, današnjeg Hrvatskog filmskog saveza. Prihvatio se posla jer ga je zanimalo amatersko, neprofesijsko filmsko stvaralaštvo, posebno dječje, sudjelovao je na mnogim smotrama i revijama kao član žirija, držao predavanja pa je mislio kako je dužan prihvatiti i tu obvezu i obaviti je na najbolji način.

Vladimir Tadej dobio je 2005. godine nagradu «Vladimir Nazor» za životno djelo.

Duško Popović

MELITA LILA ANDRES VUKOTIĆ

(13. travnja 1923. – 29. lipnja 2017.)

Melita Lila Andres Vukotić umrla je u devedeset i petoj godini života, u svojoj omiljenoj kući u Bolu na Braču u kojoj je provodila svako ljeto. Imala je zanimljiv, bogat i sadržajan život, a pamtit ćemo je, kako to već biva, prvenstveno kao udovicu Dušana Vukotića, Crnogorca koji je prvi (i jedini) oskarovac u Hrvatskoj.

Svojoj je nordijskoj, sama je govorila *vikinškoj* ljepoti (bila je prirodna plavuša) mogla zahvaliti na prvim koracima što ih je načinila u svijetu glamura i filma. Obitelj vuče korijene iz Norveške, pa Njemačke, a u Hrvatskoj su od osamnaestog stoljeća. Njen je jedan djed bio povjesničar Ferdo pl. Šišić, a prabaka prva hrvatska profesorica klavira Leposava Mihalović, rođena Georgijević, iz Sombora. Melitu, Lilu kako su je odmalena zvali, su smatrali najzgodnijom djevojkom među onih osam u njevoj generaciji, u zagrebačkoj Klasičnoj gimnaziji, a slava o njevoj filmskoj ljepoti širila se i u mnogim susjednim i drugim zemljama. Prvi se put udala za Marka Pavičića, člana londonske, izbjegličke vlade Kraljevine Jugoslavije, koji ju je nagovorio da poslije Drugog svjetskog rata snimi seriju tzv. pin-up fotografija za Associated Press, baš poput Jean Harlow, Mae West ili Grete Garbo. Imala je već više od trideset, ali što za godine za zaista lijepu ženu!

Film je bio logičan idući korak. Suradivala je s redateljima Nikolom Tanhoferom, Šimom Šimatovićem, Slavkom Vorkapićem, snimila glavne ženske uloge u *Jubileju gospodina Ikla* redatelja Vatroslava Mimice te u *Ne okreći se sine* Branka Bauera, bila zapažena u američkoj seriji *Lum & Abner* koja je počela kao radijski program, a nastavila se kao televizijski i sni-

manjem pet filmova... Snimila je ukupno nekih pet, šest domaćih i stranih filmova ali je imala otpor prema izgovaranju tuđeg teksta, a nije bila ni tip glumice. Više je voljela miran život u kući. Radila je kao tajnica direktora Zagreb filma, a onda je upoznala Dušana Vukotića i posvetila se njemu i njegovoj karijeri. Radila je s Duškom, pričala, pisala i crtala, prepisivala i lektorirala njegove scenarije, bila skriptica, crtačica i asistentica redatelja. Govorila je kako se u muževljevoj sjeni osjećala sigurnom i ponosnom.

Vukotić (rođen 1927. u Bileći, a umro 1998. u Zagrebu, student arhitekture, karikaturist, autor animiranih filmova *Nestašni robot*, *Cowboy Jimmy*, *Veliki strah*, *Koncert za mašinsku pušku*, *Krava na mjesecu*, *Gubecizana*, *Skakavac* te cjelovečernjih igranih *Sedmi kontinent*, *Akcija stadion*, *Gosti iz galaksije*) je 1961. dobio, kao prvi neamerički autor, Oscara za animirani film *Surogat*. Po njemu nije nazvana niti jedna ulica ili institucija, a pri kraju života su mu i onemogućili rad, pa i sam ulazak u zgradu Zagreb filma. Tek je predsjednik Ivo Josipović 2011. priredio proslavu pedesete obljetnice dobivanja Oscara, ali Vukotića više nije bilo među živima.

Iza njega, i sada Lile, ostao je ormarić s preko stotinu i pedeset nagrada koje je dobio za svoj stvaralački rad na animiranom i igranom filmu. Lila ih je namijenila Muzeju suvremene umjetnosti. Valjalo bi poštovati njenu zadnju želju i osigurati trajnu uspomenu na Dušana Vukotića i njegovu *Kraljicu*.

Duško Popović

ZLATKO SUDOVIĆ

(20. srpnja 1929. – 25. srpnja 2017.)

Redatelj i scenarist Zlatko Sudović je kao član *Kinokluba Zagreb* snimio tek dva sačuvana filma, *Krka* (s Brankom Gavrinom i Tvrtkom Globočnikom) 1954. i godinu dana poslije *Trenuci trajanja*. Filmom se počeo baviti kao polaznik Kinematografske škole u Zagrebu na kojoj je diplomirao 1949. godine, a studirao je i književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu pa je i dobar dio njegova opusa posvećen piscima i umjetnosti.

U KKZ je bio aktivniji kao obnašatelj različitih dužnosti. Bio je tajnik kluba 1954., u vrijeme predsjednikovanja dr. Maksimilijana Pasphe, nakon Osnivačke (obnoviteljske) skupštine održane 14. listopada 1953., na kojoj je *Klub kinoamatera Zagreb* promijenio ime u *Kinoklub Zagreb*, a Sudović je bio u najužem krugu obnovitelja pa se smatrao novim osnivačem KKZ. U vrijeme uređenja klupskih prostorija u Ilici je referent za snimateljske ekipe, a 1956. godine bio je tajnik Organizacijskog komiteta 3. festivala amaterskog filma Jugoslavije, kojeg je organizirao KKZ. Predsjednikom kluba bio je 1958., kada je pokrenuto i klupsko natjecanje koje će se godinama održavati pod imenom Sampionat dr. Maksimilijana Pasphe. Idućih je godina član upravnog ili nadzornog odbora, sve do sredine šezdesetih, ali ostaje aktivan i dalje pa je 1974. zaslužen proглаšen počasnim članom *Kinokluba Zagreb*. U klubu se aktivirao i početkom osamdesetih, kada je bio članom predsjedništva. Jedna je od klupskih legendi da je Zlatko Sudović posjedovao najveću arhivu vezanu uz KKZ, koju je ljubomorno čuvao.

Poslije amaterske karijere posvetio se poslu dramaturga u Zora-filmu odnosno Jadran-filmu, čime se bavio od 1957. do 1963. Od 1963. godine sve više snima kratke dokumentarne filmove, poput socijalne studije *Most* (1965), nagrađene na festivalu u Columbusu, *Naselje na petom kolosijeku* (1966), *Jutarnja kronika* (1967), *Ljudi, godine, more* (1968), *Divlja stanica Prkos* (1969) te *Grad ptica u gradu ljudi* (1973), gdje kroz lirski pristup obrađuje ekološku temu i za koji je dobio Nagradu grada Zagreba.

Od 1969. radi za Televiziju Zagreb, za koju je režirao više nastavnih i obrazovnih filmova, posebno o književnicima, slikarima i glazbenicima Gustavu Krklecu, Dragutinu Tadijanoviću, Dobriši Cesariću o kojem snima *Dugo putovanje Dobriše Cesarića* za koji je 1976. dobio nagradu na TV-festivalu u Bledu, zatim *Josip Vaništa* (1977), *Filmski portret Miroslava Krleža* (1978), *Budni slikar Marino Tartaglia* (1979), *Orguljaš*

katedrale Anđelko Klobučar (1988), pa Juri Kaštelanu, Vesni Parun i drugima. Bio je i autor trodijelne zapažene serije *Što je film?* (1972–73; 1985–87), a uredio je i enciklopedijsko izdanje *Zagrebački krug crtanog filma* (I–IV, 1978).

Zlatko Sudović je bio i vrijedan sudionik, nerijetko i pokretač društvenih i kulturnih zbivanja, posebno u domeni filma. Bio je među inicijatorima GEFF-a, pobornik razvitka školovanja filmskih kadrova te opće organizacije kinematografije. Dobio je 1987. godine Republičku nagradu tehničke kulture, a svojevremeno je obnašao i funkciju direktora Zavoda za kulturu tadašnje SR Hrvatske.

Visok, markantan i samouvjeren, sa sijedom bradom, doimao se poput kakvog patrijarha filmskog stvaralaštva. I ta mu je uloga dobro pristajala.

Duško Popović

1. Čuvaj se šumice i vuka bez gumice, igrani, Marko Bičanić, Karlo Vorih, Blank_filmski inkubator, Zagreb
2. Uzdanica, dokumentarni, Anton Mezulić, Blank_filmski inkubator, Zagreb
3. Kratki izlet, igrani, Mario Merdžan, Blank_filmski inkubator, Zagreb
4. Ambedo, dokumentarni, Karlo Vorih, Filip Radulović, Blank_filmski inkubator, Zagreb
5. **"Dokumentarni film 'Sad ili nikad'", igrani, Zorko Sirotić, Kinoklub Zagreb, Zagreb**
6. Ponovna uspostava Hrvatske pravoslavne crkve, dokumentarni, Dario Juričan, Blank_filmski inkubator, Zagreb
7. Florian, dokumentarni, Dario Bukovski, Udruga Blank, Zagreb
8. ***Behemot, igrani, Igor Dropuljić, Igor Dropuljić, Akademija dramske umjetnosti u Zagrebu, Zagreb**
9. Pomak, igrani, Paula Skelin, Blank_filmski inkubator, Zagreb
10. Čokoladno jaje, igrani, Tomislav Šestan, Blank_filmski inkubator, Zagreb
11. Frankfurt, glavni grad Njemačke, igrani, Bojan Radanović, Blank_filmski inkubator, Zagreb
12. **Kraljica, igrani, Martina Marasović, Blank_filmski inkubator, Zagreb**
13. After, igrani, Mirko Logožar, Blank_filmski inkubator, Zagreb
14. 67.bojna Vojne policije, dokumentarni, Miroslav Matanović, samostalni autor(i), Zagreb
15. Može bitne situacije, igrani, Petra Vižintin, Blank_filmski inkubator, Zagreb
16. Perspektivan., dokumentarni, Andrija Tomić, Kino klub Split, Split
17. **White Trash, dokumentarni, Sunčica Ana Veldić, Akademija dramske umjetnosti u Zagrebu, Zagreb**
18. Footnote to Holy, eksperimentalni, Sendi Bakotić, samostalni autor(i), Rijeka
19. „Slučaj GNJDD“, dokumentarni, piNO i.j., samostalni autor(i), Pula
20. white light white heat..autoPortret B.Grahovac iliti esej o bijelom svjetlu, dokumentarni, piNO i.j., samostalni autor(i), Pula
21. **Eluvies, eksperimentalni, Andrea Kaštelan i Eleonora Magdalena Vrdoljak, Media punkt, Zagreb**
22. Akademik, igrani, Jasna Safić, samostalni autor(i), Zagreb
23. Stray, eksperimentalni, Morana Franov, samostalni autor(i), Zagreb
24. Srebro i zlato Zadra Grada, igrani, Leo Dovranić, Lucija Bajlo, samostalni autor(i), Zadar
25. **After Party, dokumentarni, Viktor Zahtila, Akademija dramske umjetnosti u Zagrebu, Zagreb**
26. <3, igrani, Viktor Zahtila, Akademija dramske umjetnosti u Zagrebu, Zagreb
27. ***Lovačka sreća, dokumentarni, Maja Alibegović, Udruga Restart, Zagreb**
28. Posledice rada, dokumentarni, Inesa Antić, Udruga Restart, Zagreb
29. ***All Good Things, dokumentarni, Jasmina Beširević, Udruga Restart, Zagreb**
30. Mama, zašto plačeš..., dokumentarni, Vladimira Spindler, Udruga Restart, Zagreb
31. Vani, dokumentarni, Vladimir Tatomir, Udruga Restart, Zagreb
32. Udaljenost, dokumentarni, Roko Crnić, Udruga Restart, Zagreb
33. Hamlet 2000, igrani, Luka Ostojić, samostalni autor(i), Zagreb
34. Republika Bill Murray, igrani, Marin Mandir, Kinoklub Zagreb, Zagreb
35. Jedno ubojstvo za van, igrani, Luka Duvančić, samostalni autor(i), Velika Gorica
36. Čarobni doo wop band, igrani, Luka Duvančić, samostalni autor(i), Velika Gorica
37. Bellissima, mai piu, igrani, Dino Divković, samostalni autor(i), Zagreb
38. **Opet, unedogled, igrani, Nikica Zdunić, Akademija dramske umjetnosti u Zagrebu, Zagreb**
39. **Prolog, eksperimentalni, Vjekoslav Gašparović, samostalni autor(i), Rovinj**
40. Prirodna pozicija, igrani, Tadija Tadić, Akademija dramske umjetnosti u Zagrebu, Zagreb
41. **Nije odgoj, igrani, Tomislav Šoban, Akademija dramske umjetnosti u Zagrebu, Zagreb**
42. Čuk, animirani, Matea Bačan Peškir, Lucija Papa, Foto kino video klub Zaprešić, Zaprešić
43. Thatong, eksperimentalni, Višnja i Vjeran Vukašinović, Kinoklub Zagreb, Zagreb
44. Oni su Hrvatska, igrani, Ivica Božić, samostalni autor(i), Vrsi
45. QU4T20 (Quatro), eksperimentalni, Vice Junušić, samostalni autor(i), Osijek
46. Vjerni Lesi, dokumentarni, Hrvoje Podobnik, Gerger film, Požega
47. Nemir u duši, dokumentarni, Željko Radivoj, Kinoklub Zagreb, Zagreb
48. Zaljubljeni do ušiju, dokumentarni, Željko Radivoj, Kinoklub Zagreb, Zagreb
49. **Ništa se ne može vratiti, igrani, Damir Radić, samostalni autor(i), Zagreb**
50. Kratki kurs iz povijesti filma, dokumentarni, Tomislav Gotovac, Lordan Zafranović i Željko Radivoj, Kinoklub Zagreb, Zagreb
51. Usputne priče - Božji prst, dokumentarni, Željko Radivoj, Kinoklub Zagreb, Zagreb
52. **Drevna krv u starom srcu, eksperimentalni, Josip Kolarić, Avis Rara Studio, Vrbovec**
53. Fead, eksperimentalni, Dario Brkić, samostalni autor(i), Valpovo
54. Pr(int)ocess, dokumentarni, Dario Brkić, samostalni autor(i), Valpovo
55. Damage, igrani, Ema Dobrota, samostalni autor(i), Zagreb
56. Onako neka šuma, brdo u biti, eksperimentalni, Romano Dautanac, samostalni autor(i), Zagreb
57. Nikola, dokumentarni, Ivan Marinković, samostalni autor(i), Zagreb
58. Lica, igrani, Augustin Koprić, Avis Rara Studio, Vrbovec
59. Ljeto '17, igrani, Veno Mušinović, Blank_filmski inkubator, Zagreb
60. **Preko puta, dokumentarni, Pavle Kocanj, samostalni autor(i), Karlovac**
61. Prijatelj, igrani, Pavle Kocanj, samostalni autor(i), Karlovac
62. Detektivska priča, igrani, Pavle Kocanj, samostalni autor(i), Karlovac
63. Ja i moja prijateljica, igrani, Petar Vukičević, samostalni autor(i), Žrnovnica
64. Ako očeš vesel biti, igrani, Augustin Koprić, Avis Rara Studio, Vrbovec
65. Raskoljen, igrani, Marin Pavelić, samostalni autor(i), Jastrebarsko
66. Pino, igrani, Josip Lukić, samostalni autor(i), Zagreb
67. Grah Guljaš, dokumentarni, Deže Kučera, Foto-kino klub "Baranja-film", Beli Manastir
68. Dekadencija, igrani, Matej Beluhan, samostalni autor(i), Strmec
69. Onda mama i tata, igrani, Deni Zgonjanin, Udruga Tvornica Ideja, Split
70. 3 hodočasnika, igrani, Josip Visković, samostalni autor(i), Zagreb
71. **Neposlušnost, igrani, Josip Visković, samostalni autor(i), Zagreb**
72. Cary mora otići, igrani, Josip Visković, samostalni autor(i), Zagreb
73. **Quixote, dokumentarni, Josip Visković, samostalni autor(i), Zagreb**
74. Virus, eksperimentalni, Petra Brnardić, samostalni autor(i), Zagreb
75. Tost, igrani, Daria Keršić, samostalni autor(i), Zagreb
76. **Zauvijek, eksperimentalni, Monika Rusak, Akademija primijenjenih umjetnosti, Rijeka**
77. Prelazak, igrani, Andrej Kozina, samostalni autor(i), Zagreb
78. U Snovima, eksperimentalni, Ana Sever, samostalni autor(i), Varaždin
79. Mohamed reporting live, eksperimentalni, Morana Franov, samostalni autor(i), Zagreb
80. Banaon, igrani, Nikolina Japunčić, Mia-Maria Škoda, samostalni autor(i), Dubrovnik
81. Demon iz boce, dokumentarni, Sunčica Ana Veldić, Akademija dramske umjetnosti i Kinoklub Zagreb, Zagreb
82. Pripravnici, igrani, Luka Čurčić, Luka Čurčić, samostalni autor(i), Zagreb
83. Najdraži neprijatelj, igrani, grupa autora, Kinoklub Karlovac, Karlovac
84. Spoj, igrani, Neven Dužanec, Kinoklub Zagreb, Zagreb
85. Tragovima naših predaka, dokumentarni, Luka Klapan, FFVAL, Luka
86. Virtualno predavanje MMXVI, eksperimentalni, Toma Zidić, samostalni autor(i), Sveti Ivan Zelina
87. Život poslije života, eksperimentalni, Ivan Kvačić, samostalni autor(i), Tužno
88. **Zbregov, dokumentarni, Mladen Božić, FFVAL, Luka**
89. **Kako je Iva otišla 16. rujna 2016., igrani, Tomislav Šoban, Kinoklub Zagreb, Zagreb**
90. 6362, eksperimentalni, Teo Vukšan, Kino klub Sisak, Sisak
91. Two Dead Minutes, igrani, Lucija Češkić, Kinoklub Karlovac, Karlovac
92. ***Kamo idemo, dokumentarni, Lidija Špegar, Akademija dramske umjetnosti u Zagrebu, Zagreb**
93. Medicinska sestra, dokumentarni, Ana-Marija Kao, Video sekcija učeničkog doma Pakrac, Pakrac
94. **Precijenjena dramaturgija, dokumentarni, Sunčica Ana Veldić, Akademija dramske umjetnosti u Zagrebu, Zagreb**
95. Bojevi za Sisak, dokumentarni, Matija Holjevac, Kino klub Sisak, Sisak
96. Bremenita, igrani, Nadja-Matija Fatović, samostalni autor(i), Zadar
97. **Black Box, eksperimentalni, Una Rebić i Dolores Kovačić, Udruga Punkt, Grad na drugi pogled, Rijeka**
98. **ctrl+z, igrani, Luka Eterović, samostalni autor(i), Supetar**
99. **Čekaonica, eksperimentalni, Božena Končić Badurina, Udruga Punkt, Grad na drugi pogled, Koprivnica**
100. Trg, eksperimentalni, Marijan Molnar, Udruga Punkt, Grad na drugi pogled, Koprivnica
101. **Silens - 28.04.2016., eksperimentalni, Marko Jović, Udruga Punkt, Grad na drugi pogled, Koprivnica**
102. Treptaji, eksperimentalni, Petra Šporčić i Ida Krstulović, samostalni autor(i), Zagreb

103. **Grad kroz moj pogled, eksperimentalni, Niko Bravarić, Udruga Punkt, Grad na drugi pogled, Rijeka**
 104. **Žen - Kraj početak, eksperimentalni, Toni Mijač, samostalni autor(i), Split**
 105. **Big Strip Gorila - Sudar s istinom, eksperimentalni, Toni Mijač, samostalni autor(i), Split**
 106. **Darkvud - Primi me u sobu (a u sobi u sebe), eksperimentalni, Toni Mijač, samostalni autor(i), Split**
 107. **In her solitude, dokumentarni, Lidija Jasnić, samostalni autor(i), Zagreb**
 108. **S.O.U.R., dokumentarni, Ivan Smoljan, Klub Pulske filmske tvornice, Pula**
 109. **Porečka varka, igrani, Sven Ryslavy, Klub Pulske filmske tvornice, Pula**
 110. **Nona Pina, dokumentarni, Marina Jašić, Klub Pulske filmske tvornice, Pula**
 111. **Nervi, eksperimentalni, Aurora Dobrić, Klub Pulske filmske tvornice, Pula**
 112. **Na moru, dokumentarni, Lara Šebelja, Klub Pulske filmske tvornice, Pula**
 113. **Iz ogledala, eksperimentalni, Nastasja Miletić, Klub Pulske filmske tvornice, Pula**
 114. **Gorenje, eksperimentalni, Michele Bulešić, Klub Pulske filmske tvornice, Pula**
 115. **The Struggle, eksperimentalni, Anđelo Semolić, Klub Pulske filmske tvornice, Pula**
 116. **Zašto, animirani, Iva Božić, Akademija likovnih umjetnosti i Zagreb film, Zagreb**
 117. **Naši problemi, animirani, Ivan Radović, Akademija likovnih umjetnosti i Zagreb film, Zagreb**
 118. **Šumska bajka, animirani, Franko Dujmić, Akademija likovnih umjetnosti i Zagreb film, Zagreb**
 119. **Otok, animirani, Tea Nucak, Akademija likovnih umjetnosti i Zagreb film, Zagreb**
 120. **10, animirani, Paula Konjušić, Akademija likovnih umjetnosti i Zagreb film, Zagreb**
 121. **Protoplazma, animirani, Katrin Novaković, Akademija likovnih umjetnosti i Zagreb film, Zagreb**
 122. **Plutanje, animirani, Goran Radošević, Akademija likovnih umjetnosti i Zagreb film, Zagreb**
 123. **"Stranac" u mojoj glavi, animirani, Petra Balekić, Akademija likovnih umjetnosti i Zagreb film, Zagreb**
 124. **Proces, animirani, Lucija Bužančić, Akademija likovnih umjetnosti i Zagreb film, Zagreb**
 125. **Treći zakon, animirani, Goran Radošević, Akademija likovnih umjetnosti i Zagreb film, Zagreb**
 126. **Dog Tags, igrani, Noah Maricak, samostalni autor(i), Zagreb**

Akademija dramske umjetnosti, Zagreb
Branka Mitić
Trg Maršala Tita 5, 10000 Zagreb
014627 735
brankamitic@yahoo.com

Ana Sever, Varaždin
Tina Ujevića 4a, 42000 Varaždin
091 9177666
ana.sever@yahoo.com

Andrej Kozina, Zagreb
Ivšićev prilaz 1, 10 000 Zagreb
091 5606495
akozina2@gmail.com

Avis Rara Studio, Vrbovec
Augustin Koprić
Banovo 47, 10340 Vrbovec
098 9550945
kopricin@gmail.com

Blank_filmski inkubator, Zagreb
Igor Jelinović
Matije Divkovića 7, 10090 Zagreb
098 9133411
igorjelinovic@gmail.com

Damir Radić, Zagreb
Požarinje 77, 10000 Zagreb
098 1816082
damir.radic@zg.t-com.hr

Daria Keršić, Zagreb
Horvaćanska 47, 10000 Zagreb
098 9113468
daria_kersic@hotmail.com

Dario Brkić, Valpovo
Trg kralja Tomislava 5, 31550 Valpovo
091 4203 666
dario.brkic.brko@gmail.com

Dario Bukovski, Zagreb
Labinska 4/a, 10000 Zagreb
091 7513907
dariobukovski@yahoo.com

Dino Divković, Zagreb
Jahorinska 11, 10000 Zagreb
091 9009048
apsolutnonista@gmail.com

Ema Dobrota, Zagreb
Arnoldova 1, 10000 Zagreb
098 9418742
ema.dobrota@gmail.com

FFVAL, Luka
Mladen Božić
A. Mandak, 11, 10296 Luka
098 276148
hep.ods10@gmail.com

Foto kino video klub Zaprešić, Zaprešić
Miroslav Klarić
Trg žrtava fašizma 11, 10290 Zaprešić
091 5302888
klaric@fkvkz.hr

Foto-kino klub "Baranja-film", Beli Manastir
Deže Kučera
Trg slobode 16a, 31300 Beli Manastir
098 597690
kinoklub.baranja@optinet.hr

Gerger film, Požega
Hrvoje Podobnik Podobnik
Fra.Kaje Adžića 60, 34000 Požega
092 2688837
hpgero@gmail.com

Grad na drugi pogled, Zagreb
Tanja Vujasinović
Zagreb, Zagreb Zagreb
098 9133411
gradnadrugipogled@gmail.com

Ivan Kovačić, Tužno
Selska 40, 42242 Tužno
098 9869086
ivan.kovac2755@gmail.com

Ivan Marinković, Zagreb
Folnegovićeve 6c, 10000 Zagreb
091 9515351
imphoto.hr@gmail.com

Ivica Božić, Vrsi
Stjepana radića 10, 23235 Vrsi
091 8834649
vrsi@gmail.com

Jasna Safić, Zagreb
Vrbanićeve 1, 10000 Zagreb
091 7915834
jasnasafic@net.hr

Josip Lukić, Zagreb
Križna cesta 12, 10000 Zagreb
091 5632715
josip_lukic@yahoo.com

Josip Visković, Zagreb
Kordunska 15, 10000 Zagreb
097 6116188
priateljnaroda@yahoo.com

Kino klub Sisak, Sisak
Matija Holjevac
Radnička 114, 44000 Sisak
099 5915656
matija@kks.hr

Kino klub Split, Split
Jasna Čagalj
Ulica slobode 28, 21000 Split
091 1914211
produkcija@kinoklubsplit.hr

Kinoklub Karlovac, Karlovac
Ksenija Sanković
Rakovac, 4 Karlovac
099 2030503
ksenija.sankovic@gmail.com

Kinoklub Zagreb, Zagreb
Trg žrtava fašizma 14., 10000 Zagreb
Tomislav Šoban
091 7253842
tom.soban@gmail.com

Marin Mandir
091 7645884
marin300@gmail.com

Neven Dužanec
098 593281
neven.duzanec@zg.t-com.hr

Zorko Sirotić
091 5733236
zorko.sirotic@gmail.com

Daria Blažević
099 705 87 35
tajnistvo@kkz.hr

Željko Radivoj
092 3147517
zeljko.radivoj@gmail.com

Luka Ostojić
098 1843654
bezalkoholni.jogurt@gmail.com

Klub Pulske filmske tvornice, Pula
Marko Zdravković-Kunac
A. Stiglicha 12, 52100 Pula
095 5581853
pulskafilmskatvornica@gmail.com

Lidija Jasnic, Zagreb
Lastovska 12 a, 10000 Zagreb
098 9100207
lidijajasnic@gmail.com

Lucija Bajlo, Zadar
Antuna Barca 3e, 23000 Zadar
099 2049910
lucijado@gmail.com

Luka Čurčić, Zagreb
Hinka Wuertha 14, 10000 Zagreb
095 8296800
luka.curcic@gmail.com

Luka Duvančić, Velika Gorica
Zagrebačka 54, 10410 Velika Gorica
099 4416371
luka.duvancic@gmail.com

Luka Eterović, Supetar
Put Gustirne luke 10, 21400 Supetar
095 3928012
lukaeterovic@live.com

Media punkt
Marin Leo Janković, Zagreb
Sokolgradska 67A, 10000 Zagreb
099 6006684
marin.leo.jankovic@gmail.com

Marin Pavelić, Jastrebarsko
Radnička cesta 28 Jastrebarsko, 10450
Jastrebarsko
091 796 9065
marin.pavelic22@gmail.com

Marko Jović, Zagreb
Veslačka 4, 10000 Zagreb
098 665269
xtematic@gmail.com

Matej Beluhan, Strmec
Stara cesta 30, 10434 Strmec
091 7297922
matejbeluhan@gmail.com

Mia-Maria Skoda, Dubrovnik
Zaton Mali, Soline 20, 20235
Dubrovnik
091 5763018
diobanaoba@gmail.com

Miroslav Matanović, Zagreb
Hrvatskog proljeća 26, 10 000 Zagreb
099 307 37 21
miroslav.matanovic@gmail.com

Monika Rusak, Varaždin
M.A.Reljkovića 16, 42000 Varaždin
098 9081326
morusak@gmail.com

Morana Franov, Zagreb
Račićeva 3, 10000 Zagreb
098 9044 603
morana.franov@yahoo.com

Nadja-Matija Fatović, Zadar
Ive Senjanina 8, 23000 Zadar
098 9440934
nadja.matija.fatovic@gmail.com

Noah Maricak, Zagreb
091 6000955
nbmar360@yahoo.com

Pavle Kocanjer, Karlovac
Brdo 6, 47000 Karlovac
091 6056910
pavle.kocanjer@gmail.com

Petar Vukičević, Žrnovnica
Privorska 6, 21251 Žrnovnica
098 512 195
petar.vukicevic27@gmail.com

Petra Brnardić, Zagreb
Jurkovićeve 10, 10 000 Zagreb
099 1930669
petra.brnardic@gmail.com

Petra Šporčić, Zagreb
Veslačka 4, 10000 Zagreb
098 665269
tanja_vujasinovic@hotmail.com

piNO i.j., Pula
Ij.posavski 1, 52100 Pula
099 6730581
jilista6@gmail.com

Romano Dautanac, Zagreb
Ulica grada Vukovara 230, 10000 Zagreb
098 436394
skripzikl@yahoo.com

Sendi Bakotić, Rijeka
Grobnička cesta 17, 51000 Rijeka
091 1230305
sendibakotic@gmail.com

Toma Zidić, Sveti Ivan Zelina
Braće Radić 7, 10380 Sveti Ivan Zelina
097 7037739
toma.zidic@gmail.com

Toni Mijac Mijac, Split
A. Mihanovića 6, 021/398689, 21000 Split
092 306 5430
tonimijac@yahoo.com

Udruga Restart, Zagreb
Anita Bastašić
Prilaz Gjуре Deželića 74, 10 000 Zagreb
098 1602686
anita@restarted.hr

Udruga Tvornica Ideja, Split
Ante Marin
Carrarina poljana 3, 21000 Split
091 1373713
marinternazionale@gmail.com

Una Rebić, Rijeka
Udatnoga 12, 51000 Rijeka
098 665269
udruga.punkt@gmail.com

Vice Junušić, Osijek
Vijenac Petrove gore 15, 31000 Osijek
095 9080985
vicentkro@gmail.com

Video sekcija učeničkog doma Pakrac,
Pakrac
Dario Tomić
Hrvatskih Velikana 9, 34550 Pakrac
098 9550742
dario.tomic@skole.hr

Vjekoslav Gašparović, Rovinj
Zagrebačka 15, 52210 Rovinj
095 909 7212
vjgasparovic@gmail.com

KLUBOVI / UDRUGE / INSTITUCIJE _ AUTOR

	I	D	A	EKS	PF	SK
Akademija dramske umjetnosti i Kinoklub Zagreb		1			1	
Akademija dramske umjetnosti u Zagrebu, Zagreb	5	4			9	7
Akademija likovnih umjetnosti i Zagreb film			10		10	7
Akademija primijenjenih umjetnosti, Rijeka				1	1	1
Ana Sever, samostalni autor(i), Varaždin				1	1	
Andrej Kozina, samostalni autor(i), Zagreb	1				1	
Avis Rara Studio, Vrbovec	2			1	3	1
Blank_filmski inkubator, Zagreb	9	4			13	1
Damir Radić, samostalni autor(i), Zagreb	1				1	1
Daria Keršić, samostalni autor(i), Zagreb	1				1	
Dario Brkić, samostalni autor(i), Valpovo		1		1	2	
Dino Divković, samostalni autor(i), Zagreb	1				1	
Ema Dobrota, samostalni autor(i), Zagreb	1				1	
FFVAL, Luka		2			2	1
Foto kino video klub Zaprešić, Zaprešić			1		1	
Foto-kino klub "Baranja-film" Beli Manastir		1			1	
Hrvoje Podobnik, Gerger film, Požega		1			1	
Ivan Kvačić, samostalni autor(i), Tužno				1	1	
Ivan Marinković, samostalni autor(i), Zagreb		1			1	
Ivica Božić, samostalni autor(i), Vrsi	1				1	
Jasna Safić, samostalni autor(i), Zagreb	1				1	
Josip Lukić, samostalni autor(i), Zagreb	1				1	

KLUBOVI / UDRUGE / INSTITUCIJE _ AUTOR_MJESTO

	I	D	A	EKS	PF	SK
Josip Visković, samostalni autor(i), Zagreb	3	1			4	2
Kino klub Sisak, Sisak		1		1	2	
Kino klub Split, Split		1			1	
Kinoklub Karlovac, Karlovac	2				2	
Kinoklub Zagreb, Zagreb	4	4		1	9	2
Klub Pulske filmske tvornice, Pula	1	3		4	8	1
Leo Dovranić, Lucija Bajlo, samostalni autor(i), Zadar	1				1	
Lidija Jasnić, samostalni autor(i), Zagreb		1			1	
Luka Ćurčić, samostalni autor(i), Zagreb	1				1	
Luka Duvančić, samostalni autor(i), Velika Gorica	2				2	
Luka Eterović, samostalni autor(i), Supetar	1				1	1
Luka Ostojić, samostalni autor(i), Zagreb	1				1	
Marin Pavelić, samostalni autor(i), Jastrebarsko	1				1	
Matej Beluhan, samostalni autor(i), Strmec	1				1	
Media punkt, Zagreb				1	1	1
Miroslav Matanović, samostalni autor(i), Zagreb					1	
Morana Franov, samostalni autor(i), Zagreb				2	2	
Nadja-Matija Fatović, samostalni autor(i), Zadar	1				1	
Nikolina Japunčić, Mia-Maria Škoda, samostalni autor(i), Dubrovnik	1				1	
Noah Maricak, samostalni autor(i), Zagreb	1				1	
Pavle Kocanjer, samostalni autor(i), Karlovac	2	1			3	1

I - igrani film / D - dokumentarni film / A - animirani film / EKS - eksperimentalni film / PF - prijavljeni filmovi / SK - službena konkurencija

KLUBOVI / UDRUGE / INSTITUCIJE _ AUTOR

	I	D	A	EKS	PF	SK
Petar Vukičević, samostalni autor(i), Žrnovnica	1				1	
Petra Brnardić, samostalni autor(i), Zagreb				1	1	
Petra Šporčić, samostalni autor(i), Zagreb				1	1	
piNO i.j., samostalni autor(i), Pula		2			2	
Romano Dautanac, samostalni autor(i), Zagreb				1	1	
Sendi Bakotić, samostalni autor(i), Rijeka				1	1	
Toma Zidić, samostalni autor(i), Sveti Ivan Zelina				1	1	
Toni Mijač, samostalni autor(i), Split				3	3	
Udruga Punkt, Grad na drugi pogled, Rijeka i Koprivnica				5	5	5
Udruga Restart, Zagreb	1	6			6	2
Udruga Tvornica Ideja, Split				1	1	
Vice Junušić, samostalni autor(i), Osijek					1	
Video sekcija učeničkog doma Pakrac, Pakrac		1			1	
Vjekoslav Gašparović, samostalni autor(i), Rovinj				1	1	1
UKUPNO	49	37	11	29	126	35

Na reviju je ukupno prijavljeno 126 radova, a u službeni program uvršteno ih je 35.

I - igrani film / D - dokumentarni film / A - animirani film / EKS - eksperimentalni film / PF - prijavljeni filmovi / SK - službena konkurencija

PRIREDIVAČI:

avis rara ●

PARTNER U ORGANIZACIJI:

Pučko
otvoreno
učilište
Vrbovec

POKROVITELJI:

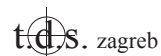

Hrvatski
audiovizualni
centar
Croatian Audiovisual Centre

Zagrebačka
županija

SPONZORI:

užnj
Ružin krug
Vrbovec

Perković
VOĆNE RAKIJE I LIKERI

MEDIJSKI POKROVITELJI:

prigorski.hr
SLUČAJNO SE NAJGRIJE

VELIKO HVALA!

**Svima onima koji su na
neki način sudjelovali
u organizaciji 49. Revije
hrvatskog filmskog
stvaralaštva**

**VIDIMO SE NA
50. REVIJI HRVATSKOG
FILMSKOG STVARALAŠTVA
23. – 25. 11. 2018.
U ZAGREBU!**

IZDAVAČ:

Hrvatski filmski savez
Avis Rara Studio

ZA IZDAVAČA:

Matko Burić
Ivan Koprić

UREDNIKA:

Sanja Zanki

GRAFIČKA UREDNICA:

Petra Milički

LEKTURA:

Ivančica Šebalj

FOTOGRAFIJE:

Iz arhiva Pučkog otovorenog učilišta Vrbovec, Avis Rara Studija

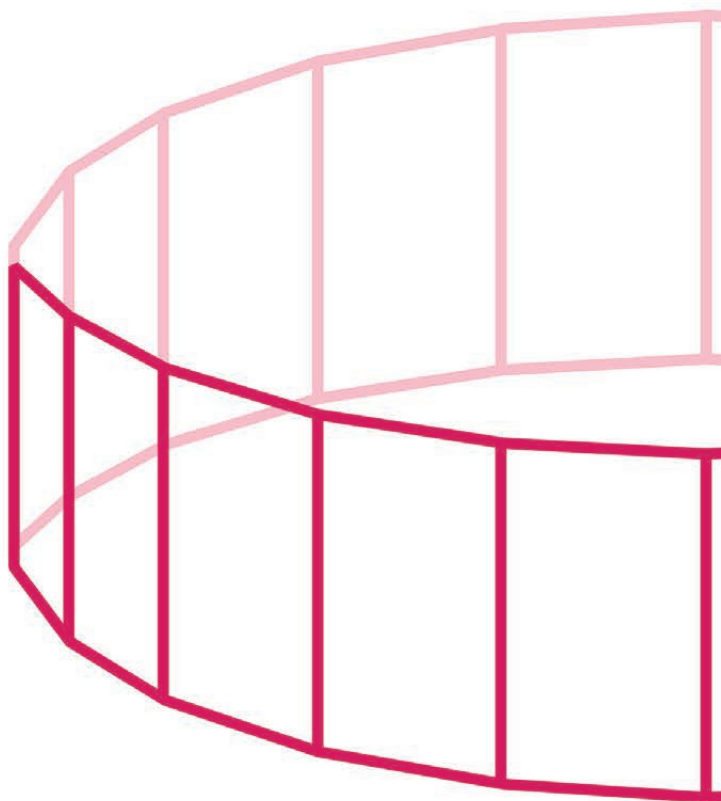
TISAK:

Glogoški, dizajn & print usluge

NAKLADA:

300

H

R

avis rara •

Pučko
otvoreno
učilište
Vrbovec